
ARTICLES

Trets morfosintàctics en la llengua de la *Φοινικικὴ ἱστορία* de Filó de Biblos (II)

Jordi Cors i Meya

Universitat Autònoma de Barcelona
 Departament de Ciències de l'Antiguitat i de l'Edat Mitjana
 08193 Bellaterra (Barcelona). Spain

Data de recepció: 12/3/1999

Abstract

Following the first paper (1997), the present one studies complementary morphosyntactic features of the language of the *Phoenician History* (II): adjective and determinative functions, and the apposition. Secondly (*Part II*) the author addresses the syntax of the sentence, characterizing the distribution of all verbal forms, and also exposes all cases of nominal predicatives —(i) without a verb, and (ii) with a copulative verb. Finally, all the predicates —both verbal and nominal— are described in non-dependent (non-subordinate) clauses or sentences along with their respective clauses or sentences; further work will study these aspects in dependent clauses or sentences.

Continuem l'anàlisi de l'obra de Filó iniciada en la secció precedent d'aquest estudi¹. Després d'una introducció sobre la *Història fenícia* de Filó de Biblos, hem exposat allí tres quadres esquemàtics referits a la distribució dels mots, un de general, un de marcadament morfològic i un altre de marcadament sintàctic: 1. *Distribució de les paraules usades per categories i freqüència del seu ús*, 2. *Distribució de les paraules segons el cas en què estan i freqüència de cadascun dels casos*, i 3. *Distribució dels mots per sintagmes segons la funció que fan en l'oració i freqüència de cadascuna de les funcions*. En acabat, hem passat a examinar, sobretot des d'una perspectiva morfològica —però sense oblidar les referències sintàctiques pertinents sobre la funció exercida per cadascun dels mots— les categories nominals (substantius i adjectius qualificatius o gentilicis) que apareixen en el text, a partir de set llistes, corresponents, aproximadament, a les set primeres entrades del primer quadre esquemàtic que hem mencionat: 1. Noms propis, de personatges humans o divins i de llocs geogràfics; 2. Noms propis, termes adjunts o substituïts d'un nom propi (gentilicis, sobrenoms, ...); 3. Noms propis, per ser noms de títols d'obres literàries; 4. Noms comuns o adjectius substantivats;

1. Vegeu CORS I MEYA, J., «Trets morfosintàctics en la llengua de la *Φοινικικὴ ἱστορία* de Filó de Biblos (I)», *Faventia* 19/2 (1997) 9-32, on, per un error tipogràfic en la darrera revisió, es va introduir en el títol (i, consegüentment, en els encapçalaments de les pàgines imparells de l'article i en els índexs de la revista) una petita equivocació, d'altra banda fàcilment detectable, que el lector atent ja deu haver corregit: hi consta *Φοινικικικὴ*, en lloc del mot correcte *Φοινικικὴ*.

5. Gentilicis, substantivats com a noms comuns; 6. Adjectius (qualificatius, gentilicis, ...); 7. Adjectius, termes adjunts de noms propis, o equivalents, o de títols d'obres literàries (epítets, ...).

Des d'una perspectiva més sintàctica, afegirem ara, en la present segona secció d'aquest estudi², d'una banda, una nova exposició i anàlisi d'elements nominals, parant atenció, específicament, en una construcció sintàctica que trobem abundantment i sota formes variades en el text de Filó: l'aposiició; tanmateix, prèviament, oferirem un petit quadre esquemàtic complementari de la distribució d'aquesta i d'altres funcions sintàctiques dins el sintagma nominal (l'adjectiva, que ja hem examinat en les dues darreres llistes de la primera secció, i la determinativa). D'altra banda, presentarem després un quadre esquemàtic amb les formes verbals (i amb els predicats nominals sense verb) i les menes d'oració que configuren, tot iniciant així la segona i última part de l'anàlisi del text que ens ocupa, dedicada especialment a la sintaxi oracional i centrada, doncs, en l'examen, a més dels predicats nominals, de les categories verbals, amb les seves funcions verbals de predicat o bé copulativa, i en el dels diversos tipus d'oració o clàusula de què són un constituent destacat. A continuació del quadre esquemàtic, oferirem la llista de totes les formes verbals, amb les indicacions morfosintàctiques pertinents. Després, exposarem i analitzarem les clàusules o oracions amb predicat nominal, cadascuna citada amb el seu subjecte, a partir de la llista nominal corresponent. Finalment, també exposarem i analitzarem totes les oracions o clàusules no dependents (independents o bé principals) —simples o bé coordinades— i les interdependents o inte-

2. Pel que fa a la bibliografia sobre Filó i la seva obra, especialment el text que estem comentant —la *Història fenícia*—, remetem a la n. 1 de l'article citat a la nota precedent. Semblantment, sobre el tema lingüístic, centrant-nos principalment en la sintaxi, remetem també a la bibliografia que ja consta en l'esmentat article, en concret a la n. 4. Com a obres adequades als temes de què ara tractarem, o bé lingüístiques generals o sobre alguna altra llengua semblant, o bé més específicament relacionades amb alguns d'aquests temes apuntats que anirem abordant, convé afegir a la llista bibliogràfica de la n. 4 que acabem de mencionar (o bé, simplement, destacar-hi), entre d'altres, els treballs següents: DIK, S.C., *Functional Grammar*, Amsterdam 1978; *Studies in Functional Grammar*, London 1980; GOODWIN, W.W., *Syntax of the Moods and Tenses of the Greek Verb*, London ²1889 (rp. Bristol Classical Press, 1998); HJELMSLEV, L., *Prolegomènes a une théorie du langage [Omkring sprogteoriens grundlæggelse]*, seguit de *La structure fondamentale du langage*, trad. de text ang. inèdit, Paris 1971 [København 1966 (1943) i curs a Londres, 1947] (trad. esp. només de l'orig. danès: *Prolegómenos a una teoría del lenguaje*, Madrid 1974); *Ensayos lingüísticos*, trad. esp., Madrid 1972 [*Travaux du Cercle Linguistique de Copenhague XII*, Copenhague 1959]; LIGHTFOOT, D., *Natural Logic and Greek Moods*, The Hague-Paris 1975; MARTINET, A., *Estudios de sintaxis funcional [Studies in functional Syntax]*, Madrid 1978 [München 1975]; PINKSTER, H., *Sintaxis y semántica del latín [Latin Syntax and Semantics]*, Madrid 1995 [London 1990 (orig. holand. 1984)]; ROJO, G., *Aspectos básicos de sintaxis funcional*, Málaga 1983; ROJO, G.-JIMÉNEZ JULIÁ, T., *Fundamentos del análisis sintáctico funcional*, Santiago de Compostela 1989; TESNIÈRE, L., *Éléments de syntaxe structurale*, Paris ²1966.
3. Explicarem aquesta nomenclatura més endavant, com a introducció al quadre, llista o llistes corresponents. Aquí volem assenyalar simplement que hem partit de la distinció dels tipus de dependència o funció que exposa HJELMSLEV, L., *Prolegomènes a une théorie du langage [Omkring sprogteoriens grundlæggelse]*, Paris 1971 [København 1966 (1943)], p. 35-42 i 49-57 (tr. esp. 39-47 i 55-64), espec. 38-40 i 50-52 (tr. esp. 42-44 i 56-58); s'ha d'afegir que adoptem alhora —amb algunes modificacions (reduint els casos d'interordinació o interdependència oracional a condi-

rordinades³, cadascuna citada amb el context suficient per veure'n la seva estructura i lligams, a partir de la llista corresponent de predicats nominals o bé verbals⁴.

Deixarem, en canvi, per a una propera tercera secció o lliurament del present treball l'acabament d'aquesta segona part començada aquí. Allí, d'una banda, exposarem i analitzarem totes les oracions o clàusules integrades, dependents o subordinades,

cionals, concessives i adversatives i deixant ara com ara de banda la qüestió de si hi ha o no diferència entre clàusula i oració— la formulació que en fa, en un context on s'admeten tres tipus d'unitats (simples, compostes i complexes). ROJO, G., *Aspectos básicos de sintaxis funcional* (Málaga 1983, p. 50-52; també, 68-73 (espec. 70-71). Es tracta d'una formulació que l'autor tanmateix explicita i revisa en part uns anys després: ROJO, G. - JIMÉNEZ JULIÁ, T., *Fundamentos del análisis sintáctico funcional* (Santiago de Compostela 1989), espec. p. 44-47, 55 (almenys, però, amb el matis reflexiu de 83-84 sobre la connexió entre subjecte i predicat) i 61; també, 127-130, 133 i 136-146 (on hom continua defensant la distinció entre clàusula i oració, però on ahora es rectifica en un aspecte —amb una argumentació, 142-146, que altrament no acaba de convèncer— i es deixa de considerar admissibles les unitats compostes), tot adequant algunes de les visions anteriors a una concepció funcional més ortodoxa. D'altra banda, tenim en compte la teoria dels actants i circumstants de l'estructuralista TESNIÈRE, L., o.c. (Paris ²1966), però ens preocupa el paper poc rellevant, respecte del predicat, atorgat al subjecte. També reconeixem la profunditat en la distribució i anàlisi de les funcions diverses de les visions funcionalistes, tant la de MARTINET, A., o.c. (Madrid 1978 [München 1975]), que tanmateix no acaba d'acceptar un paper del subjecte equivalent al del predicat (cf. p. 279-288 i 305-316), tot i que admet que tenen la relació de pressuposar-se mútuament —és a dir, una relació d'interdependència, segons l'expressió de L. Hjelmslev— (cf. p. 34), com la visió de DIK, S.C., o.c. (Amsterdam 1978); o.c. (London 1980), amb esquemes d'anàlisi funcional molt elaborats, però que ens suscita les mateixes reserves. El segueix, en el camp del llatí, PINKSTER, H., o.c. (Madrid 1995 [London 1990; orig. holand. 1984]), obra valuosa, però que, com ja hem comentat dels seus mestres funcionalistes, es centra massa, ens sembla, en el predicat i no reconeix la funció equivalent del subjecte, a la vegada que, també com ells, no es replanteja gens les funcions part-part o connexions (com diria G. Rojo), ni el paper i la funció atribuïdes tradicionalment a les anomenades oracions subordinades. Així mateix, tenim molt present una obra de sintaxi grega dels modes, elaborada des d'una perspectiva generativa i transformacional, LIGHTFOOT, D., o.c. (The Hague-Paris 1975), però ens desvetlla les mateixes reserves, i per motius semblants, que acabem d'exposar sobre els autors funcionalistes, sobretot pel que fa referència al tractament del subjecte i de les anomenades oracions o clàusules subordinades; a més, tot i reconèixer que la metodologia que ha adoptat demana la competència o intuïció del nadiu, fa un subterfugi per evitar-ho, ja que es tracta d'una llengua morta (cf. p. 24), i, en el desenvolupament pràctic del treball, almenys la meitat del seu contingut està basat en frases angleses (*passim*), sens dubte les de la seva competència natural. És per tot aquest seguit de raons que, sense deixar de tenir en compte aspectes importants d'aquestes visions gramaticals esmentades, l'elaboració de l'esquema gramatical que en el comentari de la present obra de Filó s'anirà utilitzant estarà basada en les obres mencionades de G. Rojo i d'ell amb T. Jiménez Juliá, fetes en un context funcionalista, però amb una forta inspiració i orientació glosemàtica de la també citada obra del danès L. Hjelmslev, de la qual així mateix, en un lloc molt destacat, ens en considerem directament deutors, perquè al capdavant ha estat un dels nostres punts de partença, com ja s'ha indicat més amunt.

4. Prendrem també en consideració uns pocs casos (exactament, 6) d'oracions o clàusules que, si bé tenen subjecte, tanmateix es troben sense predicat explícit, ni verbal ni nominal; no ens referim a casos on manca el predicat perquè està evidentment implícit atès que li pertoca ser el mateix que el de l'oració anterior, unides ambdues estretament per context i de manera immediata (p.e., γίνονται, 10,24b), ni, encara menys, a casos on es pot considerar que manca un predicat només perquè l'expressió ha de quedar més entenedora si s'explicita el predicat que ja hi ha desdoblant-lo o repetint-lo (p.e., θνήσκει, 10,48a; φασιν, 10,1c; διεστειλάμεθα, 10,8b). Fem referència, en canvi, a casos de mancaça més clara, bé que aparent, del predicat; vegeu més endavant, quadre V i nota 16.

cadascuna citada també amb el context suficient per veure'n la seva estructura i lligams, a partir, així mateix, de la llista corresponent de predicats nominals o bé verbals. D'altra banda, amb els indicis recollits podrem constatar al capdavant els trets morfosintàctics més rellevants que el text manifesta, sense deixar d'abordar l'examen d'alguns fets o casos morfològics o sintàctics peculiars, que ja han estat remesos a la «segona part» o «al final» si és que han sortit breument en els comentaris de la secció precedent, o han de sortir en els d'aquesta o en els de la propera i darrera.

IV. Distribució d'algunes categories de mots segons la funció que fan dins el seu sintagma nominal i freqüència d'aquestes funcions⁵

— substantiu com a comp. nominal de concordança (aposició) ⁶	. . .	72	
element declinable no verbal:	67	
participi substantivat:	5	
— adjectiu com a complement nominal de concordança ⁷	87	(+30)
adjectiu qualificatiu:	78	(+29)
adjectiu adjunt de nom propi (epítet):	9	(+1)
— determinatiu com a comp. nominal de concordança ⁸	410	(+164)
article:	350	(+13)
adjectiu numeral:	27	(+16)

5. Aquí tampoc no tenim en compte les lliçons variants comentades en la n. 11 (de p. 16) de la primera secció, com ja s'ha dit després en la n. 13 (de p. 17): CORS I MEYA, J., a.c. (I), *Faventia* 19/2 (1997) (citada aquí més amunt, en la nota 1), perquè, sota distinta forma, representen la mateixa funció que la lliçó que substitueixen. Per aquest motiu tampoc no les tindrem en compte en el proper quadre V ni, si no s'indica altrament, en cap de les llistes que anirem exposant i examinant. D'altra banda, aquest quadre és senzillament un complement del quadre III (a.c., p. 17-18), que ha quedat incomplet perquè, per simplificar un esquema d'abast més general, hem prescindit aleshores de la majoria de les funcions adjectives o determinatives (només n'hem comptabilitzat uns quants casos singulars) i de bona part de les apositives, dins el sintagma nominal, com s'indica a la n. 15 de l'a.c. Ara pertoca prendre en consideració la totalitat dels casos.
6. Hi consten totes les aposicions, incloent-hi les 27 amb element declinable no verbal de què hem prescindit en el quadre III (cf. la nota anterior), entre les senzilles d'un sol mot bàsicament i unides indistriablement, dins el sintagma nominal, amb el mot que complementen bo i aportant-hi un contingut específicatiu (les quals, amb les 40 que allí esmentem fan el total que ara resulta); vegeu CORS I MEYA, J., a.c. (I), p. 18 i n. 15.
7. Posem entre parèntesis el nombre de mots que morfològicament són adjectius, però que no fan la funció sintàctica de complement adjectiu del nom amb concordança; hi afegim, si és que fan aquesta funció, el nombre d'aquells que tanmateix cal deixar de banda perquè són lliçons variants. Si sumem, doncs, la xifra sense parèntesis (indicadora de la funció adjectiva normal) amb la xifra entre parèntesis, en resulta el nombre —que ja coneixem— del total d'adjectius qualificatius (107) o d'adjectius adjunts de nom propi (10), tal com han aparegut al quadre I i tal com han sortit per ordre citats amb els seus contextos més immediats en les llistes 6 i 7, quadre i llistes de la primera secció; cf. CORS I MEYA, J., a.c. (I), p. 16, 30-32.
8. Agrupem sota la indicació funcional de determinatius, perquè és el mode de classificació més habitual atesos els seus trets comuns, diversos complements nominals que en la primera secció hem situat dins el quadre III com a determinatius o com a adjectius (només un únic cas de relatiu adjectiu, classificat allí com a mer adjectiu perquè el context ho permetia i teníem així almenys un cas d'adjectiu que podem citar per la seva peculiar pertinença al seu sintagma nominal; ara n'afegirem dos més, també analitzables com a adjectius: 10,41 i 10,10b). També, altres complements nomi-

adjectiu indefinit:	19 (+24)
adjectiu demostratiu:	10 (+59)
adjectiu relatiu:	3 (+52)
adjectiu possessiu:	1

8. Aposicions, és a dir, substantius o elements substantivats —es pot tractar de noms propis, de noms comuns, de pronoms, o bé, fins i tot, de participis— com a complements nominals de concordança. En aquesta llista s'inclou el nom a qui cada aposició fa de complement. En ordre alfabètic i per ordre de referències. No cal aquí considerar, en canvi, en cada nom o equivalent, l'ordre relatiu de casos, perquè normalment són poques les possibilitats, o una de sola; d'altra banda, pel contingut de la llista, tinguem present que la funció és sempre idèntica. S'ha d'advertir que en els participis les sigles de cas i funció van també juntes —com en la resta de mots declinables—, però no abans, sinó després de les sigles de gènere i nombre, i en ordre invers (primer, la funció i després, el cas)⁹. Pel que fa a les sigles

nals semblants que, sense citar-los en el mencionat quadre III, ja havíem distribuït dins el quadre I separatament per categories, com a adjectius (numerals i possessius), articles i adjectius / pronoms (demostratius, indefinits). Vegeu els quadres esmentats a CORS I MEYA, J., a.c. (I), p. 16 i 18. La col·locació relativa amb què apareixen ara els complements respon a un ordre decreixent de freqüència. D'altra banda, posem entre parèntesis el nombre de mots de la categoria o subcategoria corresponent que no fan la funció sintàctica de determinatiu (i aleshores, normalment, assumeixen la categoria de pronom); hi afegim, si és que, en canvi, fan la mencionada funció determinativa, el nombre d'aquells que tanmateix cal deixar de banda perquè són lliçons variants. Si sumem, doncs, la xifra sense parèntesis (indicadora de la funció determinativa normal) amb la xifra entre parèntesis, en resulta el nombre —que ja coneixem— del total d'articles (363), d'adjectius o pronoms numerals (43), indefinits (43) —cal corregir una insignificant doble errada en el quadre de la primera secció (cf. p. 16, l. 21 de l' a.c.): el guió inicial de la línia, que no hi hauria de ser, i la xifra 43 en negreta, que hauria d'anar en rodona—, demostratius (69) i relatius (55), tal com han aparegut en l'esmentat quadre I. Convé afegir finalment que els 13 elements determinatius que surten en el quadre III aquí estan tots inclosos, 9 entre els 27 numerals i 4 entre els 10 demostratius.

9. A part, des del punt de vista de la presentació del text, convé fer dos aclariments. En primer lloc, tal com s'ha dut a terme en la pràctica en les llistes de la primera secció (cf. CORS I MEYA, J., a.c., I), el criteri sobre els tipus de lletra és el següent: llistes d'un sol mot, rodona (llistes 1, a.c., p. 19-21, 4, a.c., p. 24-29, i 5, a.c., p. 29, a més de la propera llista 9); llistes amb entrades d'un sol mot i altres de més d'un mot, cursiva en les entrades d'un sol mot i rodona en les de més d'un mot, llevat del mot central, que va en cursiva i negreta (llistes 3, a.c., p. 23, i 6, a.c., p. 30-31); llistes amb totes les entrades de més d'un mot, mot central en cursiva i negreta, la resta en rodona (llistes 2, a.c., p. 23, i 7, a.c., p. 32, a més d'aquesta llista 8 i de les properes 10 i 11), excepte alguns casos en què la cursiva sola també es fa servir com a senyal distintiu (cf. introducció de les mencionades llistes 10 i 11). Cal afegir que les lliçons variants van en cursiva si tota la resta de la llista va només en rodona; si no, van sense cursiva (en rodona o en negreta), ja que, com acabem de veure, els mots en una situació semblant en la llista —dels quals s'han de distingir— van aleshores en cursiva; vegeu a.c., n. 16 de p. 19, de la qual nota el que s'ha exposat ara aquí és simplement una ampliació. En segon lloc, també com a la primera secció (cf. a.c., n. 5 de p. 13), seguim, en aquesta i les properes llistes, el text grec i el sistema de citació (numeració i subdivisió) de l'edició del text de Filó que precedeix la *Concordance*: CORS MEYA, J., *A Concordance of The Phoenician History of Philo of Byblos* (Sabadell-Barcelona 1995), p. 11-19; i en concret, respecte dels textos grecs citats a les llistes, no s'hi han inclòs les indicacions simultànies de variants, indicacions que, eventualment, tanmateix podem fer servir a part, en citacions més llargues o específiques.

utilitzades, són naturalment les mateixes que s'han emprat en les llistes precedents de la primera secció, però amb l'addició d'algunes de noves: categories i subcategories de mots (**NPr** = nom propi, **NpA** = nom propi, terme adjunt de nom propi, **NCm** = nom comú, **NeG** = gentilici, substantivat com a nom comú, **AdQ** = adjectiu qualificatiu, **A/PN** = adjectiu / pronom numeral, **A/PD** = adjectiu / pronom demostratiu, **A/PI** = adjectiu / pronom indefinit o interrogatiu, **Vb** = verb, **Ptc** = Participi), temes verbals (**T1** = tema de present, **T2** = tema d'aorist, **T3** = tema de perfet, **T4** = tema de futur), veus (**At** = activa, **Mt** = mitjana, **Pv** = passiva), indicacions finals (—**IND** = indeclinable)¹⁰:

Εἰσίριος, ... εὐρετής, *ἀδελφός* Χνᾶ **NCm:NAp.ms** (10,39b)

οἱ παλαίτατοι τῶν βαρβάρων, ἐξαιρέτως δὲ ... καὶ *Αἰγύπτιοι* **NeG:NAp.mp** (9,29b)

Αἰῶνα καὶ Πρωτόγονον, θνητοὺς *ἄνδρας* **NCm:AAp.mp** (10,7a)

ἐκ τοῦ Κολπία *ἀνέμου* **NCm:GAp.ms** (10,7a)+

τρεῖς παῖδες, ... καὶ *Ἀπόλλων* **NPr:NAp.ms** (10,26)

θυγατέρες ἑπτὰ ... ἢ *Ἀρτέμιδες* **NPr:NAp.fp** (10,24a)

ὁ ... αὐτῶν ἀδελφὸς *Ἀσκληπιός* **NPr:NAp.ms** (10,38)+

παρθένον *Ἀσπάριην* **NPr:AAp.fs** (10,22)+

παῖδας τέσσαρας, ... καὶ *Ἄτλαντα* **NPr:AAp.ms** (10,16)

τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον *Ἄτλαντα* **NPr:AAp.ms** (10,20)+

θεᾷ *Βααλίδι* **NPr:DAp.fs** (10,35)+

γυναικὸς *Βάαν* **NPr:GAp.fs-IND** (10,7a)+

παῖδας τέσσαρας, ... καὶ *Βαίτυλον* **NPr:AAp.ms** (10,16)

Ζεὺς Δημαροῦς ..., *βασιλεὺς* θεῶν **NCm:NAp.ms** (10,31)

Ζεὺς *Βῆλος* **NpA:NAp.ms** -(10,26)+

πῶλιν πρώτην ... *Βύβλον* **NPr:AAp.fs** (10,19b)+

10. Respecte de les sigles utilitzades en les llistes precedents, vegeu CORS I MEYA, J., a.c. (I), *Faventia* 19/2 (1997) p. 19 i 23. Només hem afegit les sigles que surten en aquesta llista, excepte les referents als temes i a les veus verbals, que, pel fet de tractar-se de dues sèries importants i alhora molt reduïdes, hem cregut que era millor de tenir-les totes en compte ja des de bon principi. A part, s'ha d'advertir que, com a les llistes de la primera secció, en aquesta i en totes les llistes següents, cada mot surt amb la forma concreta (accent, majúscula o minúscula inicials...) amb què surt en el lloc del text d'on s'ha tret la citació; vegeu a.c., n. 20 de p. 23. D'altra banda, s'assenyalen algunes aposicions (exactament, 3) amb un guió precedint el parèntesi que obre la referència '-' (' per indicar que l'aposició corresponent ja havia sortit en alguna de les llistes (en concret, la llista 2) de la primera secció acompanyant, com aquí, el nom a qui fa de complement; cf. a.c., p. 23. A més, s'assenyalen un bon nombre d'aposicions (concretament, 27) amb una creu a continuació del parèntesi que tanca la referència '+' per indicar que es tracta d'una de les aposicions que no s'havien comptabilitzat en el quadre III (i ara han estat afegides en el recompte total del quadre IV), perquè són de les senzilles, bàsicament d'un sol mot, i unides estretament, dins el sintagma nominal, amb el mot que complementen bo i aportant-hi un contingut específicatiu; vegeu més amunt, la nota 6.

τὴν ἀδελφὴν **Γῆν** **NPr:AAp.fs** (10,16)+
 παῖδας τέσσαρας, ... καὶ **Δαγών** **NPr:AAp.ms-IND** (10,16)
 θεῶν ὄψεις, ... καὶ **Δαγώνος** **NPr:GAp.ms** (10,36)
Ζεὺς Δημαροῦς **NpA:NAp.ms** -(10,31)+
 θεᾶ Βααλιτίδι, τῇ καὶ **Διώνη** **NPr:DAP.fs** (10,35)
 ἀδελφῶν ... δύο, ... καὶ **Διώνης** **NPr:GAp.fs** (10,22)
 ὄμματα τέσσαρα ... ὀπισθίων μερῶν, **δύο** μὲν ... ἐργηγορότα ..., **δύο** δὲ ἡσυχῇ
 μύοντα **A/PN:AAp.nd** (10,36)₁ [2]
 περὰ τέσσαρα, **δύο** μὲν ὡς ἰπτάμενα, **δύο** δὲ ὡς ὑφειμένα **A/PN:AAp.nd**
 (10,36)₂ [2]
 τοῖς δὲ λοιποῖς θεοῖς δύο **ἐκάστω** περῶματα **A/PI:DAP.ms** (10,37)
 περὰ δύο, **ἐν** ἐπὶ τοῦ ... νοῦ καὶ **ἐν** ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως **A/PN:NAp.ns** (10,37) [2]
 Τάαυτος, ὁ τῶν γραμμάτων τὴν εὖρεσιν **ἐπινοήσας** **Vb:Ptc.T2At.ms.ApN**
 (9,24b)
 ἄρρενες δύο, ... καὶ **Ἔρωσ** **NPr:NAp.ms** (10,24b)
 Ἄγρέα καὶ Ἀλιέα, τοὺς ἀλειίας καὶ ἄγρας **εὐρετάς** **NCm:AAp.mp** (10,11a)
 δύο ἀδελφούς σιδήρου **εὐρετάς** καὶ τῆς ... ἐργασίας **NCm:AAp.mp** (10,11b)
 Εἰσίριος, ... τριῶν γραμμάτων **εὐρετής** **NCm:NAp.ms** (10,39b)
 τρεῖς παῖδες, ... καὶ **Ζεὺς** **NPr:NAp.ms** (10,26)
 παῖδας τέσσαρας, **Ἥλον** **NPr:AAp.ms** (10,16)
 Ἄρειος **Ἡρακλεοπολίτης** **NpA:NAp.ms** -(10,49a)+
 Ἀθηνᾶ τῇ ἑαυτοῦ **θυγατρὶ** **NCm:DAP.fs** (10,32b)
 παῖδες **Κάβειροι** **NPr:NAp.mp** (10,38)+
 Τάαυτος, ὁ ... καὶ τῆς τῶν ὑπομνημάτων γραφῆς **κατάροξας**
Vb:Ptc.T2At.ms.ApN (9,24b)
 Ἥλον, τὸν καὶ **Κρόνον** **NPr:AAp.ms** (10,16)
 τρεῖς παῖδες, **Κρόνος** **NPr:NAp.ms** (10,26)
 Ἥλου τοῦ **Κρόνου** **NPr:GAp.ms** (10,20)
 θεῶν ὄψεις, **Κρόνου** τε **NPr:GAp.ms** (10,36)
 τοῦτον ... θεὸν ἐνόμιζον μόνον οὐρανοῦ **κύριον** **NCm:AAp.ms** (10,7b)
 Συδύκω δέ, τῷ **λεγόμενῳ** δικαίῳ **Vb:Ptc.T1Pv.ms.ApD** (10,25)
 τὸ ἡγαπημένον τῶν τέκνων ... ἐπιδιδόναι, **λύτρον** τοῖς ... δαίμοσιν **NCm:AAp.ns**
 (10,44b)
 Ζωροάστρης δὲ ὁ **μάγος** **NCm:NAp.ms** (10,52a)+
 ἀδελφὸς Χνᾶ τοῦ πρώτου **μετονομασθέντος** Φοίνικος **Vb:Ptc.T2Pv.ms.ApG**
 (10,39b)
 ἐν Τύρω τῇ ἀγία **νήσῳ** **NCm:DAP.fs** (10,31)+
 Ἐπίεις ... ὁ **ὀνομασθεὶς** ... μέγιστος ἱεροφάντης **Vb:Ptc.T2Pv.ms.ApN** (10,49a)
 τὸ Κάσσιον **ὄρος** **NCm:AAp.ns** (10,20)+

τὸν πατέρα **Οὐρανὸν** NPr:AAp.ms (10,17)+
 θεὸς **Οὐρανός** NPr:NAp.ms (10,23)₂+
 τὸν ἀδελφὸν **Οὔσωον** NPr:AAp.ms (10,10a)+
 Νηρεὺς, πατὴρ Πόντου, Βήλου δὲ **παῖς** NCm:NAp.ms (10,26)
 θυγατέρα αὐτοῦ **παρθένον** Ἀστάρτην NCm:AAp.fs (10,22)+
 Οὐρανὸν τὸν **πατέρα** NCm:AAp.ms (10,29a)+
 Νηρεὺς, **πατὴρ** Πόντου NCm:NAp.ms (10,26)
 Οὐρανῶ τῷ **πατρὶ** NCm:DAP.ms (10,33)+
 ἄρρενες δύο, **Πόθος** NPr:NAp.ms (10,24b)
 Βύβλον μὲν τὴν **πόλιν** NCm:AAp.fs (10,35)+
 ἀδελφῶν ... δύο, **Ρέας** NPr:GAp.fs (10,22)
 υἱὸν ἔχων **Σάδιδον** NPr:AAp.ms (10,21)+
 θεὸς **Τάαντος** NPr:NAp.ms (10,36)+
 θεὸς **Τάαντος** NPr:NAp.ms (10,38)+
 θεῶ **Τααύτω** NPr:DAP.ms (10,38)+
 πάντα ἐν ἀέρι **τάδε** τοῖσδε A/PD:NAp.np (10,4b)
 θυγατέρες ἐπτὰ **Τιτανίδες** NPr:NAp.fp (10,24a)
 ὁ δὲ ... πατὴρ ὁ **Ἵγμιστος** NPr:NAp.ms (10,15c)+
 οἱ παλαιάτατοι τῶν βαρβάρων, ἐξαιρέτως δὲ **Φοινικῆς** τε NCg:NAp.mp (9,29b)
 ὦν θάτερον τὸν **Χουσσῶρ** NPr:AAp.ms-IND (10,11b)

És remarkable el nombre i la varietat d'apocosis que apareixen en aquesta llista, d'altra banda d'alguna manera complementària de les llistes 1, 2, 4 i 5 de la primera secció¹¹, on trobem bona part dels mots que tenen aquesta funció, però sense el nom que complementen (llevat de la llista 2) i reunits per altres criteris (morfològics), cosa que fa que la seva presència en les llistes esmentades resulti doblement incompleta i dispersa respecte de la consideració de la funció sintàctica apositiva que ara ens ocupa. El nombre (72)¹² no és extraordinari, però és relativament elevat, comparant—ho, d'una banda, amb el nombre total de les categories habituals apositives (noms propis: 281, noms comuns: 573)¹³ i, d'altra banda, amb el nombre total d'adjectius amb funció adjectiva —la més propera a l'apocisió i, normalment, bastant més nombrosa— (87)¹⁴. La varietat és molt notable: abundàn-

11. Vegeu CORS I MEYA, J., a.c. (I), p. 19-23 i 23-29. A les llistes 1 i 4 (encara que en el comentari de la llista 1 no se'n diu res) trobem (entre els noms propis o entre els noms comuns —respectivament—) tant apocosis ja comptabilitzades en el quadre III (a.c., p. 18) com algunes de les senzilles que s'han exclòs d'aquest quadre (cf. a.c., n. 15) i només s'han comptat aquí en el quadre IV. A la llista 2 solament hi ha 3 apocosis d'aquestes últimes, les senzilles exclòs del quadre III (vegeu a.c., p. 23) i incloses després en el quadre IV. Finalment, a la llista 5, en canvi, només hi ha 2 apocosis de les primeres, les ja comptabilitzades en el quadre III.

12. Vegeu més amunt, quadre IV.

13. Vegeu quadre I, CORS I MEYA, J., a.c. (I), p. 16.

14. Vegeu més amunt, quadre IV.

cia de noms propis, com en una obra d'aquesta mena hom podia esperar¹⁵, en un context d'identificacions individuals i en enumeracions; noms comuns, explicatius o, també, especificatius, postposats al nom propi, ...; pronoms; participis, substantivats.

SEGONA PART: SINTAXI ORACIONAL

V. Distribució dels predicats verbals i dels predicats nominals amb verb i sense verb segons la mena d'oració o clàusula que configuren i freqüència de cadascuna d'aquestes oracions¹⁶

— oracions no dependents (independents o principals)	153
amb predicat verbal:	140
amb predicat nominal i verb copulatiu <+I>:	10
amb predicat nominal sense verb:	3
— oracions interdependents + (apòdosi condicional o concessiva, tesi adversativa) ¹⁷	9
amb predicat verbal:	8
apòdosi concessiva	(2)
tesi adversativa	(2)

15. Cf. CORS I MEYA, J., a.c. (I), p. 22.

16. Afegim als predicats verbals els predicats nominals amb verb copulatiu i sense verb per tenir una distribució de totes les clàusules o oracions amb predicat explícit; ara de moment, per simplificar, tanmateix comptem tants predicats amb verb com verbs copulatiu hi ha, encara que algun verb copulatiu acompanyi dos predicats nominals —n'hi ha tres casos (assenyalats aquí amb <+I>): vegeu les llistes 9 i 10 (a partir de la llista 9, i també al resum final de la llista 10, s'assenyala cada cas amb *). A més a més, prenem també en consideració (vegeu anteriorment, la nota 4) alguns pocs casos (exactament, 6) en què es dona el fet de clàusules o oracions que tenen el subjecte explícit, però que, en canvi, no tenen explícit el predicat, ni verbal ni nominal: en tres casos, propers entre ells, tots tres amb sintagma preposicional, s'ha de sobreentendre el predicat verbal ἐγένοντο/ἐγένετο (10,13.14a), a partir del predicat d'una oració del paràgraf anterior d'estructura semblant (10,12b); en altres dos casos, també propers entre ells, ambdós amb datiu possessiu, convé sobreentendre ἦν, sol com a predicat verbal o acompanyant —com a verb copulatiu— un predicat nominal adient (10,37), a partir del verb copulatiu de la primera oració d'aquest paràgraf (10,37); finalment, en un darrer cas, l'última oració del text de Filó que ens ocupa (τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν ὄψεων, 10,53), pot sobreentendre's el predicat verbal ἔστιν o potser, simplement, podem considerar com a equivalent a un predicat nominal el sintagma preposicional. A part, s'ha de recordar que ni en aquest quadre V ni en les llistes següents no es tenen en compte les lliçons variants, perquè el criteri de classificació és sintàctic; vegeu més amunt, la nota 5.

17. Vegeu, en principi, com a introducció a aquesta nomenclatura oracional, més amunt, la nota 3. D'entrada, convé advertir que la sèrie de noms que utilitzem per distingir les oracions vol ser, sobretot, una proposta clarificadora, inspirada inicialment en el seu conjunt —i, també, respecte d'altres detalls— en les obres de G. ROJO i L. HJELMSLEV citades en la nota mencionada. D'altra banda, com allí ja hem apuntat, reduïm els casos d'interordinació o interdependència oracional a adversatives, concessives i condicionals; a més, no entrem de moment a fer distincions entre clàusula i oració i considerem, doncs, ambdues designacions sinònimes. Pel que fa a noms concrets, distingim (amb els signes afegits '+' i '-') les dues clàusules o oracions que són interdependents o interordinades: respectivament, tesi i antítesi adversatives, apòdosi i pròtasi concessives o condicionals.

amb predicat desdoblats ¹⁸	(3)
condicional	-1-
adversativa	-2-
quasi no dependent ¹⁹ , tesi adv.	(1)
amb predicat nominal sense verb:	1
tesi adversativa	(1)
— oracions interdependents – (pròtasi condicional o concessiva, antítesi adversativa)	12
amb predicat verbal:	11
antítesi adversativa	(3)
pròtasi concessiva	(2)
ant. adv. amb tesi no dependent ²⁰	(1)
ant. adv. amb tesi dependent ²¹	(3)
pròt. conc. amb apòdosi dependent ²²	(1)
quasi no dependent ²³ , antítesi adv.	(1)
amb predicat nominal i verb copulatiu	1
pròt. conc. amb apòdosi dependent	(1)
— oracions no dependents sense predicat explícit ²⁴	6
— oracions quasi no dependents ²⁵	2
amb predicat verbal:	2
— oració substantiva subjecte, integrant d'oració complexa ²⁶	3
amb predicat verbal:	3

18. Cf. més amunt, nota 4, on al final es comenten breument aquests tres casos.

19. La designació «quasi no dependent», fa referència a oracions amb el predicat verbal en infinitiu que actuen com a independents o interdependents adversatives perquè, en el context descriptiu on es troben, s'ha prescindit del tot del verb d'expressió del qual —com a predicat principal— haurien de dependre aquestes oracions d'infinitiu —com a substantives objecte directe—; n'hi ha 4: la que ara comentem, la seva antítesi interdependent, i dues més sense cap dependència que surten a l'esquema una mica més avall.

20. L'oració que equival a la seva tesi, no la considerem interdependent (sinó tal com és, no dependent) perquè la força adversativa és feble (expressada, p.e., per *καί*) i recau principalment sobre l'antítesi que estem comentant (vegeu el cas de 10,23).

21. Són casos en què la interdependència hi és de fons, però on predomina el fet que la tesi adversativa o l'apòdosi (concessiva o condicional) és alhora oració dependent d'una altra oració principal.

22. Vegeu la nota anterior.

23. Cf. nota 19.

24. Vegeu anteriorment, la nota 16.

25. Cf. nota 19.

26. L'oració substantiva subjecte està interordinada amb el predicat de l'oració complexa (que podem anomenar *principal*), de la qual és una part integrant, juntament amb l'esmentat predicat; en són els dos elements constituents fonamentals. Tanmateix no es tracta d'una interordinació o interdependència entre dues oracions completes (com els casos que hem vist fins ara), sinó que partim d'una interdependència molt concreta, entre dos elements constituents d'una oració, que precisament esdevé completa per la interdependència d'aquests dos elements. Doncs bé, en casos com el que ens ocupa, un dels elements esmentats —el subjecte— resulta substituït també per una oració completa, integrant aleshores amb l'altre element —el predicat— l'oració completa que estem comentant, que així esdevé alhora *complexa*; cal tenir en compte, en canvi, que aquest altre element —el predicat— no pot ser substituït per cap mena d'oració. Es tracta, per tant, d'una interordinació o interdependència una mica diferent de l'examinada fins aquí, de la mateixa mena, però amb certs trets peculiars.

— oracions dependents, integrades en l'oració complexa ²⁷	267
amb predicat verbal:	248
substantiva objecte directe	(45)
adjectiva	(74)
adverbial general (participial indet.) ²⁸	(22)
adverbial temporal	(64)
adverbial causal	(29)
adverbial final	(3)
adverbial consecutiva	(5)
adverbial comparativa	(6)
amb predicat nominal i verb copulatiu:	18
substantiva objecte directe	(6)
adjectiva <+1>	(4)
adverbial general (participial indet.)	(2)
adverbial causal	(2)
adverbial final	(1)
adverbial consecutiva <+1>	(2)
adverbial comparativa	(1)
amb predicat nominal sense verb:	1
adjectiva	(1)

9. Totes les formes verbals, soles. Ordenades per ordre alfabètic i per ordre de referències; després, per la mena d'oració de què són un constituent destacat. Totes acompanyades per les indicacions morfosintàctiques pertinents. Cal afegir, a les sigles ja conegudes²⁹, les següents: categories i subcategories de mots (**Ipr** = Indi-

27. Les oracions dependents són oracions constituents —amb una importància relativa del corresponent element constituent que ara no és el moment d'abordar— que substitueixen elements d'una oració completa (és a dir, que ja té subjecte i predicat). Si no és que l'oració ja és complexa pel fet de tenir el subjecte substituït per una oració (vegeu la nota anterior), la substitució esmentada de les oracions dependents —és suficient que hi hagi una sola oració dependent— fa que l'oració completa esdevingui, a més, oració *complexa* (que podem anomenar *principal*). Ultra això, s'ha de precisar que les oracions dependents la complementen perquè substitueixen elements que són complements o modificadors (del predicat o d'altres constituents, o bé, potser, de tota la resta de l'oració completa), és a dir, elements dependents o subordinats; per això, poden ser anomenades dependents (o subordinades). Ara bé, pel que fa al nom, convé, sobretot, d'una banda, distingir-les netament de les substantives subjecte —incloses habitualment, d'una manera equívoca, entre les subordinades, pel fet d'entendre «subordinat» com a equivalent del 'que funciona dins una unitat més àmplia' (cf., p.e., G. ROJO, o.c., 1983, p. 50)— i, d'altra banda, reflectir clarament la relació part-tot que representen; per tant, atès que, segons aquest criteri, hem atorgat a les substantives subjecte la designació descriptiva d'*oracions integrants d'oració complexa*, creiem que seria millor anomenar les dependents partint del fet que, com a elements de l'oració complexa, estan integrades en una oració ja constituïda com a completa (per subjecte i predicat): *oracions integrades en l'oració complexa*.

28. Són les oracions equivalents a un adverbi de valor difícil de determinar; per això en diem adverbials generals. Hi incloem totes les oracions amb predicat participial predicatiu (o, per alguns, anomenat també apositiu) de valor no prou precís. Després, sota les denominacions més concretes, ja hi classificarem les altres oracions que hi corresponguin, amb valor més precís per context, tant amb predicat participial com introduïdes per conjunció.

29. Cf. anteriorment, la llista 8 i la nota 10.

catiu present, **Ips** = Indicatiu passat, **Ifu** = Indicatiu futur, **Imp** = Imperatiu, **Sjt** = Subjuntiu, **Opt** = Optatiu, **Inf** = Infinitiu), nombre i persona (**1as** = primera persona singular, **2as** = segona, singular, **3as** = tercera, singular, **1^ap** = primera persona plural, **2^ap** = segona, plural, **3^ap** = tercera, plural, **2^ad** = segona persona dual, **3^ad** = tercera, dual), tipus d'oració a què pertany el predicat (**NDp** = no dependent, **IDp** = interdependent +, **IAv** = interdependent –, adversativa, **PCc** = interdependent –, pròtasi concessiva, **PCd** = interdependent –, pròtasi condicional, **Qnd** = quasi no dependent, **SSb** = integrant d'oració complexa, substantiva subjecte, **SOD** = substantiva objecte directe, integrada en l'oració complexa, **SAp** = substantiva aposició explicativa, integrada, **Adj** = adjectiva, integrada, **Adv** = adverbial general, integrada, **ATp** = adverbial temporal, integrada, **ACa** = adverbial causal, integrada, **AFn** = adverbial final, integrada, **ACs** = adverbial consecutiva, integrada, **ACp** = adverbial comparativa, integrada). Aquestes darreres sigles, del tipus d'oració, van en negreta; a més, en els participis, aquí substitueixen la sigla de la funció i duen a continuació la sigla del cas (precedida de punt). A part, algunes indicacions finals (**-COP** / **.COP** = verb copulatiu; * = amb dos predicats, **-RED** = orac. de relatiu substantiva objecte directe, **SOD**, **-REL** = orac. de relatiu substantiva):

- ἀγειν **Vb,Inf:T1At.-.SOD** (10,10c)
 ἄγεται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,16)
 ἀγνοήσαντες **Vb,Ptc:T2At.mp.ACa.N** (10,8b)
 ἀλληγορήσας **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,39a)
 ἀλληγορῶν **Vb,Ptc:T1At.ms.Adv.N** (10,49a)
 ἀμύνασθαι **Vb,Inf:T2Mt.-.IAv** (10,17)
 ἀμύνεται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,17)
 ἀναλίσκεται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,47)
 ἀναλύεται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.SOD** (10,48a)
 ἀναμίξας **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,39a)
 ἀναπαυόμενος **Vb,Ptc:T1Mt.ms.ATp.N** (10,37)
 ἀνάψαι **Vb,Inf:T2At.-.SOD** (10,10a)
 ἀνέκλυπεν **Vb,Ips:T1At.3as.IDp** (9,26c)
 ἀνελεῖν **Vb,Inf:T2At.-.AFn** (10,22)
 ἀνελομένη **Vb,Ptc:T2Mt.fs.ATp.N** (10,31)
 ἀνεπαύετο **Vb,Ips:T1Mt.3as.ACa** (10,37)
 ἀνεπλάσθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,2)
 ἀνιερώσαι **Vb,Inf:T2At.-.SOD** (10,10b)
 ἀπείργασται **Vb,Ipr:T3Mt.3as.Adj** (10,41)
 ἀπεπέμψαντο **Vb,Ips:T2Mt.3^ap.NDp** (9,26a)
 ἀπέρχοντο **Vb,Ips:T1Mt.3^ap.Adj** (10,6c)
 ἀπέσταξεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,29b)
 ἀπετελέσθησαν **Vb,Ips:T2Pv.3^ap.NDp** (10,4b)

- ἀπέτεμεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,21)
 ἀπηλλάσσετο **Vb,Ips:T1Mt.3as.IDp** (10,17)
 ἀπηρτίσθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,29b)
 ἀπιόντι **Vb,Ptc:T1At.ms.ATp.D** (10,6c)
 ἀποθανόντα **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.A** (10,34)
 ἀποκαταστήσαι **Vb,Inf:T2At.–.SOD** (9,26b)
 ἀποκλαδέυσαντα **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.A** (10,10b)
 ἀποκρύψαι **Vb,Inf:T2At.–.SOD** (9,26b)
 ἀποστάς **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,28)
 ἀποτελεῖ **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,46b)
 ἀποχωρήσας **Vb,Ptc:T2At.ms.PCc.N** (10,17)
 ἀρχόμενος **Vb,Ptc:T1Mt.ms.ATp.N** (10,41)
 ἀσκῆσαι **Vb,Inf:T2At.–.Adj** (10,11b)
 αὔξειν **Vb,Inf:T1At.–.SOD** (10,39b)
 ἀφιεροῖ **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,34)
 ἀφιέρουν **Vb,Ips:T1At.3^ap.SOD** (9,29c)
 ἀφιερῶθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,15c)
 ἀφιερῶθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.Adj** (10,24b)
 ἀφιερῶθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,29b)
 ἀφιερῶσαι **Vb,Inf:T2At.–.SOD** (10,10c)
 ἀφιέρωσαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.IAv** (10,6b)
 ἀφιέρωσαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,20)
 ἀφιέρωσαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.Adj** (10,35)
 ἀφιέρωσαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,53)
 ἀφιέρωσε(v) **Vb,Ips:T2At.3as.Adj** (10,31)
 βαλόμενος **Vb,Ptc:T2Mt.ms.ACa.N** (9,24b)
 βασιλεύων **Vb,Ptc:T1At.ms.ATp.N** (10,44c)
 βούλεται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.Adj** (10,46b)
 γεγενῆσθαι **Vb,Inf:T3Mt.–.SOD** (10,7a)
 γεγόνασιν **Vb,Ipr:T3At.3^ap.NDp** (10,14b)
 γεγονότα **Vb,Ptc:T3At.np.Adj.A** (9,26a)
 γεγραμμένα **Vb,Ptc:T3Pv.np.Adv.N** (10,5b)
 γέγραφε(v) **Vb,Ipr:T3At.3as.ACp** (9,28b)
 γενέσθαι **Vb,Inf:T2Mt.–.SOD** (10,11a)
 γενέσθαι **Vb,Inf:T2Mt.–.Adj** (10,11b)
 γενέσθαι **Vb,Inf:T2Mt.–.SOD** (10,12a)
 γενέσθαι **Vb,Inf:T2Mt.–.Qnd** (10,13)₁
 γενέσθαι **Vb,Inf:T2Mt.–.Qnd** (10,13)₂

- γένηται **Vb,Sjt:T2Mt.3as.AFn-COP** (10,38)
 γεννᾷ **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,25)
 γεννᾶται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.Adj** (10,15b)
 γεννᾶται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,15c)
 γεννηθῆναι **Vb,Inf:T2Pv.-.SOD** (10,9a)
 γενομένα **Vb,Ptc:T2Mt.fp.ACa.N-COP** (10,41)
 γεόμενος **Vb,Ptc:T2Mt.ms.ACa.N-COP** (9,24a)
 γεόμενος **Vb,Ptc:T2Mt.ms.Adv.N-COP** (10,21)
 γεομένου **Vb,Ptc:T2Mt.ms.ACa.G** (10,33)
 γεομένων **Vb,Ptc:T2Mt.mp.ATp.G** (10,7b)
 γεομένων **Vb,Ptc:T2Mt.mp.ATp.G** (10,10a)
 γίνεται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,15a)
 γίνεται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,27)₁
 γίνεται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,27)₂
 γίνονται **Vb,Ipr:T1Mt.3^ap.NDp** (10,18a)
 γίνονται **Vb,Ipr:T1Mt.3^ap.NDp** (10,24b)
 γίνονται **Vb,Ipr:T1Mt.3^ap.NDp** (10,26)
 γνούς **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,23)
 γράφοντες **Vb,Ptc:T1At.mp.Adv.N** (10,51)
 δείκνυται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,29b)
 διαλεχθῆεις **Vb,Ptc:T2Pv.ms.Adv.N** (10,18a)
 διαστήναι **Vb,Inf:T2At.-.ACs** (10,16)
 διαγύσαντος **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.G** (10,4a)
 διαφθείρειν **Vb,Inf:T1At.-.SOD** (10,17)
 διδούς **Vb,Ptc:T1At.ms.Adv.N** (10,49c)
 δίδωσι **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,32b)
 δίδωσι **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,35)
 διεγένοντο **Vb,Ips:T2Mt.3^ap.Adj** (10,6b)
 διεδέξατο **Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp** (10,18b)
 διεκρίθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.ATp** (10,4b)
 διεστειλάμεθα **Vb,Ips:T2Mt.1^ap.IDp** (10,8b)
 διετύπωσεν **Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp** (10,36)
 διεχορήσατο **Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp** (10,21)
 διεχωρίσθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.ATp** (10,4b)
 διηύγασεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,49c)
 δοκείν **Vb,Inf:T1At.-.ACs-COP** (10,41)
 ἔάλω **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,18b)
 ἐβασίλευον **Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp** (10,31)

- ἔβλεπε(ν) **Vb,Ips:T1At.3as.ACa** (10,37)
 ἐβούλετο **Vb,Ips:T1Mt.3as.ATp** (10,17)
 ἐγένετο **Vb,Ips:T2Mt.3as.ATp** (10,1b)₁
 ἐγένετο **Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp** (10,1b)₂
 ἐγένετο **Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp** (10,1c)
 ἐγένετο **Vb,Ips:T2Mt.3as.Adj** (10,2)
 ἐγένετο **Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp** (10,4a)
 ἐγεννήθησαν **Vb,Ips:T2Pv.3^ap.NDp** (10,9b)
 Ἐγεννήθησαν **Vb,Ips:T2Pv.3^ap.NDp** (10,26)
 ἐγέννησαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,9b)
 ἐγένοντο **Vb,Ips:T2Mt.3^ap.NDp** (10,12b)
 ἐγένοντο **Vb,Ips:T2Mt.3^ap.NDp** (10,24a)
 ἐγίνωσκε **Vb,Ips:T1At.3as.IAv** (10,1b)
 ἐγίνωσκον **Vb,Ips:T1At.3^ap.IAv** (9,29d)
 ἐγρηγόρησεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,4b)
 ἐγρηγορότα **Vb,Ptc:T3At.np.Adj.A** (10,36)
 ἐγρηγορῶς **Vb,Ptc:T3At.ms.ATp.N** (10,37)
 ἐδέξαντο **Vb,Ips:T2Mt.3^ap.Adj** (10,41)
 ἐδίδαξαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,9a)
 ἐθεολόγησεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,50)
 εἰδέναι **Vb,Inf:T3At.–.SOD** (9,24a)
 εἰδέναι **Vb,Inf:T3At.–.SOD** (9,27b)
 εἰδὼς **Vb,Ptc:T3At.ms.ACa.N** (9,24b)
 εἶη **Vb,Opt:T1At.3as.SOD–COP** (10,48a)
 εἶναι **Vb,Inf:T1At.–.ACs–COP*** (9,29d)
 εἶναι **Vb,Inf:T1At.–.SOD–COP** (10,1a)
 εἶναι **Vb,Inf:T1At.–.Adj–COP** (10,9a)
 εἶναι **Vb,Inf:T1At.–.SOD–COP** (10,11b)
 εἶναι **Vb,Inf:T1At.–.Adj** (10,12b)
 εἶναι **Vb,Inf:T1At.–.SOD–COP** (10,32a)
 εἶπον **Vb,Ips:T2At.1as.ACp** (10,41)
 Εἶρηται **Vb,Ipr:T3Pv.3as.NDp** (10,48a)
 ἐκαλεῖτο **Vb,Ips:T1Pv.3as.Adj** (10,12b)
 ἐκάλεσαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.Adj** (9,24b)
 ἐκάλεσαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.Adj** (10,14a)
 ἐκάλεσαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.Adj** (10,15b)
 ἐκάλεσαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,15c)
 ἐκάλεσε **Vb,Ips:T2At.3as.Adj–REL** (10,19a)

- ἐκάλουν **Vb,Ips:T1At.3^ap.Adj** (10,44c)
ἐκδίδωσιν **Vb,Ipr:T1At.3as.Adj** (10,18b)
ἐκδυσόμενον **Vb,Ptc:T1Mt.ns.Adv.A** (10,47)
ἐκινήθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,4b)
ἐκλήθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.IAv** (10,1b)
ἐκλήθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,2)
ἐκλήθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.Adj** (10,15c)
ἐκλήθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,25)
ἐκομιᾶτο **Vb,Ips:T1Mt.3as.ACa** (10,37)
ἐκπεπλήχθαι **Vb,Inf:T3Pv.–ACs** (10,21)
ἐκράτησαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.Adj** (10,9b)
ἐκροφέντες **Vb,Ptc:T2Pv.mp.ATp.N** (10,20)
ἐκτέμνει **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,29a)
ἐλθών **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,38)
ἐλών **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,22)
ἐμβάλων **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,20)
ἐμβῆναι **Vb,Inf:T2At.–SOD** (10,10b)
ἔνεμον **Vb,Ips:T1At.3^ap.SOD** (9,29c)
ἐνεποίησεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,18a)
ἐνετείλατο **Vb,Ips:T2Mt.3as.ACp** (10,38)
ἐνόμιζον **Vb,Ips:T1At.3^ap.SOD** (9,29c)
ἐνόμιζον **Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp** (10,7b)
ἐνόμισαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,6b)
ἐντύχοιεν **Vb,Opt:T2At.3^ap.Adj–REL** (10,9b)
ἐξαναγκάσας **Vb,Ptc:T2At.ms.Adv.N** (10,33)
ἐξεδέξαντο **Vb,Ips:T2Mt.3^ap.Adj** (10,8b)
ἐξεθείασεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,46a)
ἐξέλαμψε **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,2)
ἐξεμάστευσεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (9,24a)
ἐξενίκησαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.Adj** (10,40c)
ἐξερευνησαμένοις **Vb,Ptc:T2Mt.mp.ATp.D** (9,27b)
ἐξετραγώδησαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,40b)
ἐξεῦρον **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,12a)
ἐξηγύσσατο **Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp** (9,26b)
ἐξιδιώσαντο **Vb,Ips:T2Mt.3^ap.NDp** (10,40b)
ἐξοικειωσάμενος **Vb,Ptc:T2Mt.ms.ATp.N** (10,23)
ἐπέθηγεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,31)
ἐπεισὶ **Vb,Ipr:T1At.3as.IDp** (10,28)

- ἐπεκλήθησαν **Vb,Ips:T2Pv.3^ap.NDp** (10,20)
 ἐπενόησαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,12a)
 ἐπενόησαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,13)
 ἐπενόησεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,23)
 ἐπενόησεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,36)
 ἐπετέθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.Adj** (10,9b)
 ἐπετέλουν **Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp** (10,53)
 ἐπήγον **Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp** (9,26a)
 ἐπιγεγραμμένοις **Vb,Ptc:T3Pv.np.Adj.D** (10,48a)
 ἐπιγενόμενοι **Vb,Ptc:T2Mt.mp.Adj.N** (9,26b)
 ἐπιγραφομένη **Vb,Ptc:T1Pv.fs.Adj.D** (10,52c)
 ἐπιδέχεσθαι **Vb,Inf:T1Mt.–AFn** (10,47)
 ἐπιδιδόναι **Vb,Inf:T1At.–SSb** (10,44b)
 ἐπιθεις **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (9,26b)
 ἐπινοῆσαι **Vb,Inf:T2At.–SOD** (10,10a)
 ἐπινοῆσαι **Vb,Inf:T2At.–SOD** (10,11c)
 ἐπινοήσαντες **Vb,Ptc:T2At.mp.ACa.N** (9,26a)
 ἐπινοοῦντες **Vb,Ptc:T1At.mp.ACa.N** (10,39b)
 ἐπινοοῦντες **Vb,Ptc:T1At.mp.ACa.N** (10,40b)
 ἐπιστρατεύει **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,23)
 ἐπιχειρεῖν **Vb,Inf:T1At.–IDp** (10,17)
 ἐπιὼν **Vb,Ptc:T1At.ms.ATp.N** (10,17)
 ἔπλασαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,40c)
 ἔπλευσαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,20)
 ἐποιήσατο **Vb,Ips:T2Mt.3as.Adj** (10,22)
 ἐποίκιλλον **Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp** (10,40b)
 ἐποίουν **Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp** (10,6b)
 ἐπονομάζουσιν **Vb,Ipr:T1At.3^ap.NDp** (10,48b)
 ἐπτύγη **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,4b)
 ἐρμηγνέυει **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,7a)
 ἐσεβάσθησαν **Vb,Ips:T2Pv.3^ap.NDp** (10,11b)
 ἐστέρησεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,21)
 ἐστι **Vb,Ipr:T1At.3as.SOD–COP** (9,24b)
 ἐστι **Vb,Ipr:T1At.3as.Adj–COP*** (10,7b)
 ἐστι **Vb,Ipr:T1At.3as.Adj–COP** (10,16)
 ἐστι **Vb,Ipr:T1At.3as.SOD–COP** (10,49c)₁
 ἐστι **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp–COP** (10,49c)₂
 ἔστι **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp–COP** (10,51)

- ἔστιν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp**–COP (10,2)
 ἔστιν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp**–COP (10,29a)
 ἔστιν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp**–COP (10,47)
 ἔσχεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,16)
 ἐσχηγώς **Vb,Ptc:T3At.ms.ACa.N** (10,21)
 ἐτέλεσαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.Adj** (10,15c)
 ἐτελεύτα **Vb,Ips:T1At.3as.NDp** (10,18a)
 εὐρεθεῖσιν **Vb,Ptc:T2Pv.np.Adj.D** (9,26b)
 εὐρεῖν **Vb,Inf:T2At.–.SOD** (10,7a)
 εὐρεῖν **Vb,Inf:T2At.–.SOD** (10,11b)
 εὔρεν **Vb,Ips:T2At.3as.Adj** (10,5b)
 εὔρε(ν) **Vb,Ips:T2At.3as.Adj** (10,10a)
 εὔρε(ν) **Vb,Ips:T2At.3as.Adj** (10,14a)
 εὔρε(ν) **Vb,Ips:T2At.3as.ACa** (10,25)
 εὔρε(ν) **Vb,Ips:T2At.3as.Adj** (10,27)
 εὔρεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,31)
 εὔρηται **Vb,Ipr:T3Pv.3as.NDp** (9,27b)
 εὔρον **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,9a)
 εὔρον **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,13)
 εὔρον **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,14b)₁
 εὔρον **Vb,Ips:T2At.3^ap.Adj** (10,14b)₂
 ἔφερεν **Vb,Ips:T1At.3as.Adj**–RED (10,19a)
 ἐφυσιολόγησαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,53)
 ἐφώτισεν **Vb,Ips:T2At.3as.Adj** (10,5b)
 ἔχει **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,46b)
 ἔχειν **Vb,Inf:T1At.–.SOD** (9,28b)
 ἔχειν **Vb,Inf:T1At.–.SOD** (10,1a)
 ἔχοντα **Vb,Ptc:T1At.np.Adj.N** (9,28b)
 ἔχοντα **Vb,Ptc:T1At.np.Adj.N** (10,2)
 ἐχόντων **Vb,Ptc:T1At.np.ATp.G** (9,24a)
 ἐχρημάτιζον **Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp** (10,9b)
 ἔχων **Vb,Ptc:T1At.ms.Adv.N** (10,21)
 ἔχων **Vb,Ptc:T1At.ms.Adv.N** (10,44c)
 ἐώρακεν **Vb,Ipr:T3At.3as.Adj** (10,5b)
 ζηλοτυπούσα **Vb,Ptc:T1At.fs.ACa.N** (10,16)
 ζυγοφορούμενον **Vb,Ptc:T1Pv.ms.Adj.A** (10,12b)
 ἡγούμενοι **Vb,Ptc:T1Mt.mp.ACa.N** (9,29c)
 ἡγρευε **Vb,Ips:T1At.3as.Adj** (10,10b)

- ἠθέλησαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.ATp** (9,26b)
 ἠλάσεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,18b)
 ἦν **Vb,Ips:T1At.3as.Adj-COP** (9,26b)
 ἦν **Vb,Ips:T1At.3as.NDp** (10,2)
 ἦν **Vb,Ips:T1At.3as.NDp-COP** (10,17)
 ἦν **Vb,Ips:T1At.3as.NDp-COP** (10,37)
 ἦν **Vb,Ips:T1At.3as.Adj** (10,39b)
 ἦν **Vb,Ips:T1At.3as.NDp-COP** (10,44b)
 ἠράσθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.ATp** (10,1b)
 ἦσαν **Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp-COP** (10,6d)
 ἦσαν **Vb,Ips:T1At.3^ap.ACp-COP** (10,20)
 ἠσκησεν **Vb,Ips:T2At.3as.IAv** (9,26b)
 ἠΰξατο **Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp** (10,28)
 ἠύροέθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,5b)
 θέλγειν **Vb,Inf:T1At.-.SOD** (10,40b)
 θνήσκει **Vb,Ipr:T1At.3as.IDp** (10,48a)
 ἰπτάμενα **Vb,Ptc:T2Mt.np.Adv.A** (10,36)
 ἰπτάμενος **Vb,Ptc:T2Mt.ms.ATp.N** (10,37)
 ἵπτατο **Vb,Ips:T1Mt.3as.ACa** (10,37)
 ἴσχυσε(ν) **Vb,Ips:T2At.3as.Adj** (10,10a)
 καθιέρουν **Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp** (10,6c)
 καθιερωθεῖς **Vb,Ptc:T2Pv.ms.ATp.N** (10,44c)
 κακίζει **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,16)
 καλεῖσθαι **Vb,Inf:T1Pv.-.SOD** (10,11c)
 καλεῖσθαι **Vb,Inf:T1Pv.-.SOD** (10,12a)
 καλούμενος **Vb,Ptc:T1Pv.ms.Adj.N** (10,15a)
 καλουμένου **Vb,Ptc:T1Pv.ms.ACa.G** (10,44c)
 καλουμένουσ **Vb,Ptc:T1Pv.mp.Adj.A** (10,7a)
 καλοῦνται **Vb,Ipr:T1Pv.3^ap.NDp** (10,13)
 καλοῦντες **Vb,Ptc:T1At.mp.Adv.N** (10,7b)
 καλοῦσιν **Vb,Ipr:T1At.3^ap.NDp** (10,48b)
 κατάρχουσι **Vb,Ptc:T1At.mp.Adj.D** (10,39a)
 κατασκευάζεται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.Adj** (10,48a)
 κατασκευασάμενοι **Vb,Ptc:T2Mt.mp.Adv.N** (9,29c)
 κατασκευασάμενοι **Vb,Ptc:T2Mt.mp.ATp.N** (10,53)
 κατασκευασάμενος **Vb,Ptc:T2Mt.ms.ATp.N** (10,44c)
 καταφλέξει **Vb,Inf:T2At.-.SOD** (10,10a)
 κατέδειξαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.Adj** (10,13)

- κατέθυσεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,44c)
κατελιηφότων **Vb,Ptc:T3At.mp.ATp.G** (10,44c)
κατεσκευάσεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,18a)
κατέστησαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (9,26a)
κατεσφάπτοντο **Vb,Ips:T1Pv.3^ap.NDp** (10,44b)
κατέσχεν **Vb,Ips:T2At.3as.IAv** (10,23)
κατέταξε(v) **Vb,Ips:T2At.3as.ACp** (10,47)
κατέχωσεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,20)
κατώκουν **Vb,Ips:T1At.3^ap.Adj** (10,15a)
κληθήναι **Vb,Inf:T2Pv.–.SOD** (10,7b)
κληθήναι **Vb,Inf:T2Pv.–.ACs** (10,9b)
κληθήναι **Vb,Inf:T2Pv.–.Adj** (10,11a)
κοιμώμενος **Vb,Ptc:T1Mt.ms.ATp.N** (10,37)
κοσμήσας **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,44c)
κτίξει **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,19b)
λαβόμενον **Vb,Ptc:T2Mt.ms.ATp.A** (10,10b)
λαβόντες **Vb,Ptc:T2At.mp.ATp.N** (10,53)
λαβών **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,29a)
λαβών **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,50)
λεγομένη **Vb,Ptc:T1Pv.fs.Adj.N** (10,15a)
λεγομένης **Vb,Ptc:T1Pv.fs.Adj.G** (10,44c)
λεγόμενοι **Vb,Ptc:T1Pv.mp.Adj.N** (10,20)
λεγομένου **Vb,Ptc:T1Pv.ms.Adj.G** (10,50)
λέγουσιν **Vb,Ipr:T1At.3^ap.NDp** (10,32a)
λέξομεν **Vb,Ifu:T4At.1^ap.Adj** (10,50)
λοχήσας **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,29a)
μεταστάντας **Vb,Ptc:T2At.mp.PCc.A** (9,29c)
μετέφρασαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.Adj** (9,24b)
μετέφρασεν **Vb,Ips:T2At.3as.Adj** (10,49a)
μηνύοντες **Vb,Ptc:T1At.mp.ATp.N** (10,51)
μηχανησάμενος **Vb,Ptc:T2Mt.ms.Adv.N** (10,23)
μμησάμενος **Vb,Ptc:T2Mt.ms.Adv.N** (10,36)
μισομένων **Vb,Ptc:T1Mt.fp.ACa.G** (10,9b)
μύοντα **Vb,Ptc:T1At.np.Adj.A** (10,36)
νεάζειν **Vb,Inf:T1At.–.AFn** (10,47)
νομιζομένων **Vb,Ptc:T1Pv.mp.Adj.G** (9,29d)
νομιζοντες **Vb,Ptc:T1At.mp.ACa.N** (10,53)
οϊκήσαι **Vb,Inf:T2At.–.SOD** (10,7b)

- οἰκῆσαι **Vb,Inf:T2At.–SOD** (10,10a)
ὄλοκαρποῖ **Vb,Ipr:T1At.3^s.NDp** (10,33)
ὀνομάζειν **Vb,Inf:T1At.–ACs** (10,15b)
ὀνομάζεται **Vb,Ipr:T1Pv.3^s.NDp** (10,12b)
ὀνομαζόμενον **Vb,Ptc:T1Pv.ms.Adj.A** (10,34)
ὀνομάζουσιν **Vb,Ipr:T1At.3^ap.NDp** (10,34)
ὀρέγειν **Vb,Inf:T1At.–SOD** (10,7b)
ὀρώσι **Vb,Ptc:T1At.mp.ATp.D** (9,28b)
οὔσα **Vb,Ptc:T1At.fs.Adv.N–COP** (10,18b)
οὔσας **Vb,Ptc:T1At.fp.PCc.A–COP** (10,22)
Παραλαβὼν **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,16)
παρατριβέντα **Vb,Ptc:T2Pv.np.ACa.A** (10,10a)
παρεδόθη **Vb,Ips:T2Pv.3^s.NDp** (10,46a)
παρέδοσαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,39b)
παρέδωκεν **Vb,Ips:T2At.3^s.NDp** (10,38)
παρέδωκεν **Vb,Ips:T2At.3^s.NDp** (10,39a)
παρέλαβον **Vb,Ips:T2At.3^ap.Adj** (9,29b)
παρέστη **Vb,Ips:T2At.3^s.NDp** (9,28b)
παρίστησι(ν) **Vb,Ipr:T1At.3^s.Adj** (10,46b)
πεπείσθαι **Vb,Inf:T3Mt.–SSb** (9,28b)
περιβάλλει **Vb,Ipr:T1At.3^s.NDp** (10,19b)
περηχημένοι **Vb,Ptc:T3Pv.mp.Adj.N** (10,40c)
περιῶν **Vb,Ptc:T1At.ms.Adv.N** (10,32b)
περινοστοῦσα **Vb,Ptc:T1At.fs.ATp.N** (10,31)
περιτέμνεται **Vb,Ipr:T1Mt.3^s.NDp** (10,33)
πεφιλοτίμηται **Vb,Ipr:T3Pv.3^s.Adj** (9,28b)
πέφυκεν **Vb,Ipr:T3At.3^s.NDp** (10,47)
πλανηθέντες **Vb,Ptc:T2Pv.mp.ACa.N** (10,8b)
πλάσάμενοι **Vb,Ptc:T2Mt.mp.ACa.N** (9,26a)
πλεῦσαι **Vb,Inf:T2At.–SOD** (10,11b)
πληγὲν **Vb,Ptc:T2Pv.ns.ATp.N** (10,48a)
πληρώσει **Vb,Sjt:T2At.3^s.ATp** (10,47)
πλησιάζων **Vb,Ptc:T1At.ms.ATp.N** (10,17)
ποθοῦσι **Vb,Ptc:T1At.mp.ACa.D** (9,27b)
ποθῶν **Vb,Ptc:T1At.ms.ACa.N** (9,24a)
ποιεῖται **Vb,Ipr:T1Mt.3^s.NDp** (10,16)
ποιεῖται **Vb,Ipr:T1Mt.3^s.Adj** (10,46b)
ποιῆσαι **Vb,Inf:T2At.–SOD** (10,33)

- ποιησάμενος **Vb,Ptc:T2Mt.ms.ATp.N** (9,26b)
 πολεμεῖ **Vb,Ipr:T1At.3^s.NDp** (10,28)
 προγεγραμμένα **Vb,Ptc:T3Pv.np.Adj.N** (10,4b)
 Προδιαρθρωσα **Vb,Inf:T2At.–.SSb** (9,29b)
 προελθών **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,17)
 προϊόντος **Vb,Ptc:T1At.ms.ATp.G** (10,22)
 πρόκειται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.ACp** (10,48a)
 πρόκειται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.ACp** (10,53)
 προληφθεῖσαι **Vb,Ptc:T2Pv.fp.ACa.N** (10,41)
 προσαγορεύουσιν **Vb,Ipr:T1At.3^p.Adj** (10,44c)
 προσέθηκαν **Vb,Ips:T2At.3^p.IDp** (9,29d)
 προσεκύνουν **Vb,Ips:T1At.3^p.SOD** (9,29c)
 προσεκύνουν **Vb,Ips:T1At.3^p.NDp** (10,6b)
 προσκυνεῖν **Vb,Inf:T1At.–.SOD** (10,10c)
 προσκυνῆσαι **Vb,Inf:T2At.–.SOD** (10,10b)
 προστιθέασιν **Vb,Ipr:T1At.3^p.NDp** (10,48b)
 προστιθέναι **Vb,Inf:T1At.–.SOD** (10,13)
 προστίθεται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,28)
 σεβόμενοι **Vb,Ptc:T1Mt.mp.Adv.N** (9,29c)
 σημαίνοντες **Vb,Ptc:T1At.mp.ATp.N** (10,51)
 σπένδειν **Vb,Inf:T1At.–.SOD** (10,10b)
 στασιάσαι **Vb,Inf:T2At.–.SOD** (10,10a)
 συγκεκμημένοις **Vb,Ptc:T1Mt.np.ACa.D** (9,26b)
 συλλαβεῖν **Vb,Inf:T2At.–.SOD** (10,10a)
 συλλεξαμένην **Vb,Ptc:T2Mt.fs.Adv.A** (10,17)
 συμβαλών **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (9,26b)
 συμβαλών **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,18b)
 συμμιγνύειν **Vb,Inf:T1At.–.SOD** (10,12a)
 συμπαρείληπται **Vb,Ipr:T3Pv.3^s.NDp** (10,47)
 συμπεριφερόμενοι **Vb,Ptc:T1Mt.mp.Adv.N** (10,40c)
 συνελθοῦσα **Vb,Ptc:T2At.fs.ATp.N** (10,25)
 συνεργηθεῖσα **Vb,Ptc:T2Pv.fs.ACa.N** (10,41)
 συνέροραξαν **Vb,Ips:T2At.3^p.ATp** (10,4b)
 συνέστη **Vb,Ips:T2At.3as.ATp** (9,24a)
 συνήντησε(ν) **Vb,Ips:T2At.3as.ATp** (10,4b)
 συνθέντες **Vb,Ptc:T2At.mp.ATp.N** (10,20)
 συνίπταντο **Vb,Ips:T1Mt.3^p.ACa** (10,37)
 συνόντων **Vb,Ptc:T1At.mp.Adj.G** (10,36)

- συνορᾶν **Vb,Inf:T1At.–ACs** (9,26a)
 τελευτησάντων **Vb,Ptc:T2At.mp.ATp.G** (10,10c)
 τελευτήσας **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,15c)
 τερσαίνειν **Vb,Inf:T1At.–SOD** (10,12a)
 τεταμένον **Vb,Ptc:T3Pv.ms.Adv.A** (10,51)
 τίκτει **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,19a)
 τιμωρῶν **Vb,Ptc:T1At.ms.Adv.N** (10,17)
 τολμήσαι **Vb,Inf:T2At.–SOD** (10,10b)
 τουτέστιν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp–COP*** (10,13)
 τροποῦται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.IAv** (10,28)
 τυγχάνων **Vb,Ptc:T1At.ms.ATp.N** (10,22)
 ὑπερνηματίσαντο **Vb,Ips:T2Mt.3^ap.NDp** (10,38)
 ὑπερβαλλόμενοι **Vb,Ptc:T1Mt.mp.ACa.N** (10,40b)
 ὑπονοήσας **Vb,Ptc:T2At.ms.ATp.N** (10,20)
 ὑποπέμπει **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,22)
 ὑποτίθεται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,1a)
 ὑφεμμένα **Vb,Ptc:T3Pv.np.Adv.A** (10,36)
 φασιν **Vb,Ipr:T1At.3^ap.IDp** (10,1c)
 φασίν **Vb,Ipr:T1At.3^ap.NDp** (10,11c)
 φησί **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,7b)
 φησὶ **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,10c)
 φησὶ **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,14b)
 φησὶ **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,38)
 φησι **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,52a)
 φησὶ **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,52c)
 φησίν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,1b)
 φησίν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,9a)
 φησίν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,9b)₁
 φησίν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,9b)₂
 φησίν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,15c)
 φησίν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,23)
 φησιν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,49a)
 φθάσαν **Vb,Ptc:T2At.ns.PCc.N** (9,26c)
 φυλάσσουσιν **Vb,Ipr:T1At.3^ap.NDp** (10,41)
 χαλεπαίνουσα **Vb,Ptc:T1At.fs.ACa.N** (10,16)
 χαράσσουσιν **Vb,Ipr:T1At.3^ap.NDp** (10,51)
 χρώμενος **Vb,Ptc:T1Mt.ms.Adv.N** (10,17)
 ὠρισμένον **Vb,Ptc:T3Pv.ns.Adj.A** (10,47)

Com ja s'ha pogut comprovar esquemàticament en el quadre V, el nombre de formes verbals que fan l'habitual funció de predicat, o hi participen com a verbs copulatius, és molt abundant (441) i expressa una rica varietat de tipus d'oració, tal com queda ben reflectit en el quadre mencionat. L'abundància del nombre és, naturalment, relativa; ho és, atesa la longitud de l'obra que estem analitzant; ara bé, resulta proporcionada amb el nombre de noms comuns (573), sobretot si hi afegim l'elevat nombre de noms propis (281)³⁰. Cal advertir que, si comparem el nombre de formes verbals que apareixen classificades, segons criteris morfològics, en el quadre I de la primera secció (251 + 2 + 3 + 68 + 150 = 474)³¹ amb el nombre de formes classificades sintàcticament en el quadre V (140 + 10 + 8 + 11 + 1 + 2 + 3 + 248 + 18 = 441), i que són les que surten a la llista que estem comentant, resulta una diferència de 33 formes verbals: 21 són formes verbals amb funció nominal, tal com ha quedat explicat en el quadre III de la primera secció³², i 12 formes són lliçons variants, de les quals prescindim en les classificacions sintàctiques³³. Convé aclarir, finalment, que porten la indicació «-COP» 29 formes verbals, 3 de les quals la duen acompanyada d'asterisc (*): vol dir que no són pròpiament predicats verbals, sinó simplement verbs copulatius, que acompanyen el predicat nominal (o bé, si van amb asterisc, n'acompanyen dos, de predicats nominals). Això ens introdueix a la llista següent.

10. Oracions amb predicat nominal. Tots els predicats nominals, sense verb (5 casos) o acompanyats de verb copulatiu (32 casos, amb només 29 verbs copulatius, ja que, com acabem de comentar, 3 verbs van amb dos predicats cadascun). Classificats per ordre alfabètic de l'element nominal i per ordre de referències; amb les indicacions morfosintàctiques pertinents. Tanmateix hi fem una petita excepció: en el cas dels 5 predicats sense verb, els hem col·locat davant de tot i van ordenats, en primer lloc, pel tipus d'oració de què són constituents. Els altres, en canvi, no duen aquesta indicació del tipus d'oració, perquè, per simplificar³⁴, ja hem donat la informació pertinent arran dels corresponents verbs copulatius de la llista anterior. En cadascuna de les entrades hi figura el context mínim de l'oració, amb el subjecte (en cursiva), que fa parella amb el predicat nominal (natural-

30. Cf. el quadre I de la primera secció, CORS I MEYA, J., a.c. (I), p. 16; també, els comentaris corresponents, a.c., p. 22 i 29.

31. CORS I MEYA, J., a.c. (I), p. 16-17.

32. CORS I MEYA, J., a.c. (I), p. 17-18, on, precisament, s'ha de corregir una errada: els participis substantivats com a nucli de subjecte són 5 (i no 6, com diu erròniament el text, penúltima línia de p. 17). El recompte és el següent:

Ptc 5 Sb + 4 OD + 5 Ap + 2 Ra + 1Cp + 1PN = 18

Inf 1 Sb + 1 Ca + 1 Cp = 3

33. Nou formes són d'Indicatiu (6 del tema de present i 3 del tema d'aorist), una forma d'Optatiu (del tema de present) i dues formes de Participi (del tema de present); sobre el fet de prescindir de les lliçons variants, vegeu més amunt, inici de la nota 5 i final de la nota 16.

34. Com també més amunt, per no complicar més el quadre V, hem comptat els predicats nominals amb verb d'acord amb el nombre de verbs copulatius; cf. la nota 16.

ment, en cursiva i negreta)³⁵. Convé afegir, ja per acabar, a les sigles conegudes³⁶, algunes de noves: de fet, només un parell d'indicacions finals (–**SbINF** = el subjecte del predicat nominal és infinitiu, –**PNsV** / **.PNsV** = predicat nominal sense verb):

Προδιαρθρωσαι δὲ ἀναγκαῖον **AdQ:NPN.ns.NDp–SbINF.PNsV** (9,29b)

διάφωνος γὰρ αὕτη **AdQ:NPN.fs.NDp–PNsV** (9,27b)

αὕτη καὶ φιλονεικότερον ὑπ' ἐνίων μᾶλλον ἢ πρὸς ἀλήθειαν συντεθεῖσα **Vb,Ptc:T2Pv.fs.NDp.N–PNsV** (9,27b)

αὕτη δ' ἀρχὴ κτίσεως ἀπάντων. αὐτὸ δὲ οὐκ ἐγίνωσκε ... **NCm:NPN.fs.IDp–PNsV** (10,1b)

ὁ Θαβίβινος, ὃς πάμπρωτος τῶν... Φοινίκων *ἱεροφάντης* **NCm:NPN.ms.Adj–PNsV** (10,39a)

ἄς ... κουριδίας γαμετὰς ἀδελφὰς οὔσας ἐποίησατο **NCm:APN.fp** (10,22)

ἀθάνατον εἶη ... <τοῦτο τὸ ζῶον> **AdQ:NPN.ns** (10,48a)

ὥστε αὐτοῖς ..., *τοὺς δὲ ἀθανάτους* θεοὺς εἶναι **AdQ:APN.mp** (9,29d)

ὁ *Σαγχορνιάθων, ἀνῆρ* δὴ πολυμαθῆς καὶ πολυπράγμων γενόμενος **NCm:NPN.ms** (9,24a)

ταῦτα δὲ εἶναι ἄπειρα **AdQ:APN.np** (10,1a)

αὐταὶ δὲ ἦσαν αἱ ἐπίνοιαὶ τῆς προσκυνήσεως **A/PD:NPN.fp** (10,6d)

Κρόνος δὲ ..., *αὐτόχειρ* τοῦ παιδὸς γενόμενος **NCm:NPN.ms** (10,21)

τὴν δὲ Ἀστάρτην ... τὴν *Ἀφροδίτην* εἶναι **NPr:APN.fs** (10,32a)

<*τὴν Αἴγυπτον*> ..., ὅπως *βασιλεῖον* αὐτῷ γένηται **NCm:NPN.ns** (10,38)

ἂ δὴ οὐκ ἦν πᾶσιν *γνώριμα* **AdQ:NPN.np** (9,26b)

οὗτος γὰρ ἦν αὐτῷ *γραμματεὺς* **NCm:NPN.ms** (10,17)

<*ὄφις*> ... καὶ *διάπυρόν* ἐστὶ **AdQ:NPN.ns** (10,49c)

τουτέστιν ... καὶ *δίκαιον* **AdQ:NPN.ns** (10,13)

ἢ ἐπέραστος ... *σύγκοιτος ἐγκύμων* οὔσα **AdQ:NPN.fs** (10,18b)

Ἔθος ἦν ... εἰς σφαγὴν ἐπιτιδόναι **NCm:NPN.ns–SbINF** (10,44b)

τουτέστιν *εὔλυτον* **AdQ:NPN.ns** (10,13)

ὁ ἐστὶ ..., *Ζεὺς* δὲ παρ' Ἑλλήσιν **NPr:NPN.ms** (10,7b)

εἶναι δὲ *τοῦτον* τὸν *Ἥφαιστον* **NPr:APN.ms** (10,11b)

ἐστὶ τὸ πᾶν *σχῆμα* ὡς τὸ παρ' ἡμῖν *Θῆτα* **NPr:NPN.ns** (10,51)

ὥστε αὐτοῖς *τοὺς μὲν θνητούς* ... θεοὺς εἶναι **AdQ:APN.mp** (9,29d)

φωτὸς γὰρ *ἰδιόν* ἐστὶ τὸ *διανγᾶσαι* **AdQ:NPN.ns–SbINF** (10,49c)

35. Cf. anteriorment, la nota 9. A part, el subjecte pot anar entre parèntesis angulars «< >», seguits o precedits de punts suspensius, i a més, de vegades, en un cas que no correspon al cas en què aquí hauria d'estar com a subjecte; això vol dir que, en l'oració present, hi és implícit i se l'ha recuperat d'un context proper, amb el mateix cas, aleshores, que allí tenia.

36. Vegeu anteriorment, llista 8, amb nota 10, i llista 9.

τοῦτ' ἔστιν οὐρανοῦ **κατόπται** **NCm:NPN.mp** (10,2)
 ὡς ἂν **Κρόνιοι** οὗτοι ἦσαν οἱ λεγόμενοι ἐπὶ Κρόνου **NpA:NPN.mp** (10,20)
 τοῦτ' ἔστιν ὁ **Κρόνος** **NPr:NPN.ms** (10,29a)
 ὃ ἔστι παρὰ Φοίνιξι **κύριος** οὐρανοῦ **NCm:NPN.ms** (10,7b)
 ὥστε τὴν μὲν ἀλήθειαν δοκεῖν **λῆρον** **NCm:APN.ms** (10,41)
 οἷς εἶναι **ὀνόματα** Φῶς καὶ Πῦρ καὶ Φλόξ **NCm:APN.np** (10,9a)
 <τὸ ζῶον> ... καὶ **πολυχρονώτατον** δέ ἐστιν **AdQ:NPN.ns** (10,47)
 τῶν ὑφ' ἧλιον γεγονότων **πρωτός** ἐστι **Τάαντος** **A/PN:NPN.ms** (9,24b)
 ὃς ἐστι **Σίτων** **NPr:NPN.ms** (10,16)
 τὸ δὲ **σύμβολον** ἦν **NCm:NPN.ns** (10,37)
σύντροφοι δὲ τοῖς ... πλάσμασιν αἱ ἀκοαὶ ἡμῶν γεγόμεναι **AdQ:NPN.fp** (10,41)

El nombre, no gaire elevat, d'oracions de predicat nominal és remarcable (5 sense verb + 32 amb verb copulatiu = 37)³⁷, més encara si se'l compara amb el nombre d'oracions de predicat verbal (441 formes verbals amb funció verbal – 29 formes verbals amb funció copulativa = 412)³⁸; també, tenint en compte un dels elements més habituals per realitzar la funció que ens ocupa, els adjectius qualificatius: el seu nombre com a predicats nominals (14)³⁹, en relació amb el nombre total d'aquests adjectius (107)⁴⁰. D'altra banda, són força diverses les construccions que apareixen: fan de predicat nominal des d'adjectius o noms fins a un cas de participi⁴¹; fan de subjecte des de demostratius, relatius, noms comuns i propis fins a tres casos d'infinitiu. També són variades les oracions de què formen part, com tindrem ocasió de continuar examinant en les llistes properes, d'aquesta segona secció i de la tercera; no obstant això, ja podem ara oferir un resum —d'acord amb l'esquema que ha aparegut abans, en el quadre V—, que resulta ben significatiu, dels tipus d'oracions en què participen⁴²:

37. Vegeu la introducció d'aquesta llista 10. S'ha d'advertir, però, que el nombre total de 37 no correspon a la quantitat indicada al quadre III de la primera secció; cf. CORS I MEYA, J., a.c. (I), p. 18, on consta, per error, un total de 38, ja que s'admeten (igualmente per un simple error en el recompte) 37 casos d'elements declinables no verbals; cal corregir, doncs, la doble errada: els elements declinables no verbals com a nucli de predicat nominal són 36 (i no 37, com diu erròniament el text, l. 28 de p. 18) i, en conseqüència, el total és 37 (i no 38, com continua dient erròniament el text, l. 27 de p. 18).
38. Cf. anteriorment, el comentari final de la llista 9.
39. Hi ha, en efecte, 14 adjectius qualificatius, 13 noms comuns, 7 noms propis o equivalents, 1 numeral ordinal, 1 demostratiu i 1 participi amb valor nominal; total = 37.
40. Vegeu el quadre I i la llista 6 de la primera secció: CORS I MEYA, J., a.c. (I), p. 16 i 30-31, respectivament.
41. Cf. la nota anterior a la precedent, nota 39, amb l'enumeració i quantificació de les diverses categories de mots que fan la funció de predicat nominal.
42. De fet, abans, en el quadre V, ja es pot resseguir esquemàticament, però de manera més dispersa, la distribució que ara es presenta resumida. D'altra banda, en aquest resum porten asterisc (*) els tres tipus d'oració que tenen un cas de dos predicats amb un sol verb copulatiu; vegeu més amunt, final del comentari de la llista 9 i inici de la introducció d'aquesta llista 10.

amb verb copulatiu: 11 NDp* + 1 PCc + 6 SOD + 5 Adj* + 2 Adv + 2 ACa + 1 AFn + 3 ACs* + 1 ACp = 32

sense verb: 3 NDp + 1 IDp + 1 Adj = 5 (TOTAL: 37).

11. Oracions amb predicat verbal o nominal no dependents, interdependents i integrants d'oració complexa. Cadascuna amb el seu context suficient per veure'n l'estructura i lligams: subjecte (en cursiva), predicat (si és nominal i l'entrada és pel verb copulatiu, també en cursiva), algun complement o modificador significatiu⁴³ i els predicats de les oracions amb qui té lligams immediats. Ordenats pel tipus d'oració (segons la distribució d'oracions, amb l'ordre de prelació indicat ja en la seqüència de les sigles corresponents, tal com consta en la introducció de la llista 9 —vegeu també, abans, el quadre V—) i, dins de cada tipus, per ordre alfabètic i per ordre de referències. Amb les anotacions morfosintàctiques pertinents (incloses les indicacions finals, més abundants que fins ara) i amb fletxes senyalitzadores de les relacions entre les diverses oracions.

Les sigles que afegim a les ja conegudes⁴⁴ són les següents: algunes indicacions finals (**-DIR** / **.DIR** = relació d'estil directe: NDp equivalent a completiva d'e.d. o bé principal introductora d'e.d., **-HIP** / **.HIP** = context hipotètic –condicional, concessiu, temporal–: IDp o bé pròtasi respecte d'IDp o bé apòdosi dependent o bé NDp com a apòdosi d'adv. temporal, **-PRS** = construcció personal, **-Qnd** / **.Qnd** = quasi no dependent, alhora que interdependent, **-RAv** / **.RAv** = relació adversativa: IAv respecte d'IDp o bé tesi dependent respecte d'IAv o bé NDp/... respecte de TAa —cf. infra—, **-Rep** / **.Rep** = repetició del predicat per explicitació o explicitació de predicat implícit, **-RES** = orac. de relatiu substantiva subjecte, SSb, **-TAa** / **.TAa** = tesi adversativa absent: antítesi adversativa respecte de NDp). Les fletxes afegides al text (van, concretament, al costat del predicat, com a representant de l'oració —encara que alguna vegada, que ja s'indica, van al costat del verb copulatiu, o bé al costat del nom que té com a modificador una or. adjectiva—) són indicadors de relacions:

↑ i ↓ relacions d'interdependència

↑ (darrere el predicat) = or. interdep. + o equivalent

↓ (davant el predicat) = or. interdep. – o equivalent

43. Cf. anteriorment, a més de la nota 9, la nota 35, en la qual es parla de la recuperació, entre parèntesis angulars «<>», del subjecte implícit, però explícit en un context proper; ara convé afegir que també hom recupera igualment (entre «<>» i en un cas que potser no correspon), però sense cursiva, algun complement o modificador significatiu. A part, cal advertir que indiquem entre claudàtors «[]», la simple addició al text del subjecte —normalment un pronom— quan no es troba explícit ni tan sols en un context proper, o bé, també entre claudàtors «[]» —però sense cursiva—, l'addició d'una forma verbal repetida, com a explicitació d'una repetició implícita. D'altra banda, respecte del subjecte, si fa aquesta funció una oració substantiva, és el predicat d'aquesta oració substantiva que, com a representant de tota l'oració, va en cursiva.

44. Vegeu anteriorment, llista 8, amb nota 10, i llistes 9 i 10.

- ← i → relacions d'integració no adjectives (equivalents a les de dependència, excepte amb l'or. subjecte); també –RED
 ← (darrere el predicat) = or. principal complexa
 → (davant el predicat) = or. integrant o bé integrada
- ↔ i ↔ relacions d'integració adjectives (equivalents a les de dependència), inclo-ses –REL
 ↔ (darrere el nom amb modif. o davant del relatiu amb antec. sobreent.) = or. principal complexa
 ↔ (davant el predicat) = or. integrada adjectiva
- ↑ i ↓ ← relacions d'interdependència i alhora d'integració substantiva subjecte; també –RES
 → (dav. el pred.) + ↑ (dar. el pred.) = or. substantiva subjecte, integrant d'or. complexa
 ↓ (dav. el pred.) = predicat cointegrant d'or. complexa + ← (dar. el pred. / v. cop. –si hi ha PN i v. cop.–) = or. complexa principal

Cal advertir només, per acabar, que les fletxes indicadores de relacions d'integració d'estil directe van entre parèntesis «(←)» i «(→)»⁴⁵:

ὁ Οὐρανὸς ... ἄγεται πρὸς γάμον τὴν ἀδελφὴν Γῆν **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,16)

ὁ Κρόνος ... τὸν πατέρα Οὐρανὸν ἀμύνεται **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,17)
 →Προδιαρθρωσαί δὲ ↓**αναγκαῖον**← **AdQ:NPN.ns.NDp–SbINF.PNsV** (9,29b)
 ἐπειδὴν ... ↓πληρώσει, εἰς ἑαυτὸν ἀναλίσκεται↑ ... <τοῦτο τὸ ζῶον>
Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp–HIp (10,47)

45. A més, cal precisar que, en cada cas d'estil directe, només s'assenyala(en) amb la/es fletxa/es el(s) predicat(s) que no és(són) entrada o mot(s) central(s) de la citació. En canvi, en els altres casos, tanmateix s'assenyalen sempre els dos (o més) predicats implicats en cada relació, normalment sigui qui sigui a qui pertoqui l'entrada; de vegades, però, sí que importa a quin dels dos predicats implicats pertoca l'entrada, perquè, per simplificar, d'això depèn la utilització, o no utilització, de les fletxes per a cadascun de tots dos (o més) predicats. Així, per exemple, es posen com hem dit les fletxes en la citació textual de l'entrada del predicat de l'antítesi adversativa amb tesi no dependent (cf. més amunt, quadre V i nota 20) —amb indicació final «TAa»— o en la de l'entrada dels predicats de les oracions integrades adjectives i adverbials, però no se n'hi posen, per contra, respectivament, ni en la citació textual de l'entrada del predicat de l'oració no dependent corresponent a què acabem de fer referència (perquè no té prou força adversativa i, per això, no és, com a tesi, la més pertinent) ni en la de la majoria de les entrades dels predicats de les corresponents oracions principals complexes de les oracions integrades mencionades (perquè d'aquesta manera, senzillament, se simplifica l'esquema). D'altra banda, s'ha d'advertir en darrer lloc que, tal com s'ha anat fent respecte de la majoria de sigles, també en les relatives a les indicacions finals —les úniques noves, i comparativament nombroses, d'aquesta última llista— ens hem limitat a facilitar només les equivalències imprescindibles, és a dir, les de les indicacions finals mencionades que realment surten en la llista o explicació concreta (tenint en compte, naturalment, les llistes anteriors). Pel que fa a les fletxes, en canvi, hem preferit presentar, ja d'entrada, d'una manera molt més àmplia, els significats de tot el conjunt de les que utilitzarem ara o bé més endavant, perquè constitueixen un bloc que no admet divisions i és millor tenir-lo tot en compte de bon principi.

<ζῶα νοερά> ... και ἀνεπλάσθη ὁμοίως ᾧ οὐ σχήματι **Vb,Ips:T2Pv.3^a.NDp** (10,2)

οἱ μὲν νεότεροι τῶν ἱερολόγων τὰ μὲν γεγονότα πράγματα ἐξ ἀρχῆς ἀπεπέμφαντο **Vb,Ips:T2Mt.3^ap.NDp** (9,26a)

ἀπέσταξεν αὐτοῦ τὸ αἷμα τῶν αἰδοίων εἰς τὰς πηγὰς **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,29b)

βρονταί τε ἀπετελέσθησαν και ἀστραπαί **Vb,Ips:T2Pv.3^ap.NDp** (10,4b)

<Κρόνος> ... ὡσαύτως και θυγατρὸς ἰδίας τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμεν **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,21)

και ἀπηρτίσθη αὐτοῦ τὸ πνεῦμα **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,29b)

<τὸ ζῶον> ... και ποικίλων σχημάτων τύπους ἀποτελεῖ **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,46b)

<ὁ Κρόνος> ... ἕτερον αὐτοῦ παῖδα ... ἀφιερῶ **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,34)

ὁ δὲ τούτων πατήρ ὁ Ὑγιστος ἐν συμβολῇ θηρίων τελευτήσας ἀφιερῶθη **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,15c)

ἐνθα ἀφιερῶθη Οὐρανὸς **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,29b)

οἱ ἀπὸ τῶν Διοσκοῦρων ... περὶ τὸ Κάσιον ὄρος ναὸν αὐτόθι ἀφιέρωσαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,20)

<Πάντες> ... τὰ μὲν πρῶτα στοιχεῖα τὰ διὰ τῶν ὄφρων ... ἐν ἀδύτοις ἀφιέρωσαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,53)

ἐκ τούτων γέγονασιν ἕτεροι **Vb,Ipr:T3At.3^ap.NDp** (10,14b)

μία τῶν Τιτανίδων ... γεννᾷ τὸν Ἀσκληπιόν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,25)

γεννᾶται δὲ τούτῳ ἀδελφῇ ἐκ τῶν προειρημένων **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,15c)

Κατὰ τούτους γίνεταί τις Ἐλιοῦμ ... και θήλεια **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,15a)

ἀπὸ δὲ τοῦ Πόντου γίνεταί Σιδῶν ... και Ποσειδῶν **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,27)₁

τῷ δὲ Δημαροῦντι γίνεταί Μέλκαρθος ... Ἡρακλῆς **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,27)₂

Κρόνον δὲ γίνονται παῖδες Περσεφόνη και Ἀθηνᾶ **Vb,Ipr:T1Mt.3^ap.NDp** (10,18a)

τῷ αὐτῷ γίνονται ἀπὸ Ῥέας παῖδες ἐπτά ... ἀπὸ Διώνης θήλεια <δύο>, και ἀπὸ Ἀστάρτης ... ἄρρενες δύο **Vb,Ipr:T1Mt.3^ap.NDp** (10,24b)

κατὰ τούτους γίνονται Πόντος και Τυφῶν και Νηρεὺς **Vb,Ipr:T1Mt.3^ap.NDp** (10,26)

και μέχρι τούτου δείκνυται τὸ χωρίον **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,29b)

διάφωνος γὰρ αὕτη **AdQ:NPN.fs.NDp-PNsV** (9,27b)

ὁ Κρόνος ... Ἀθηνᾶ ... δίδωσι τῆς Ἀττικῆς τὴν βασιλείαν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,32b)

ὁ Κρόνος Βύβλον μὲν τὴν πόλιν θεᾶ Βααλτίδι ... δίδωσι, Βηρυτὸν δὲ Ποσειδῶνι και ... **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,35)

Κρόνος ... και τὴν βασιλείαν διεδέξατο **Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp** (10,18b)

θεὸς Τάαντος ... διετύπωσεν τοὺς ἱεροὺς τῶν στοιχείων χαρακτῆρας **Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp** (10,36)

Κρόνος δὲ υἱὸν ἔχων Σάδιδον ἰδίῳ αὐτὸν σιδήρῳ **διεχρήσατο**
Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp (10,21)

... διὰ τοῦ φάναι(←) «<ῶφισ> ... **διηγάσεν**» **Vb,Ips:T2At.3as.NDp-Dir** (10,49c)
ἑάλω δὲ ἐν τῇ μάχῃ καὶ ἡ ἐπέραστος τοῦ Οὐρανοῦ σύγκοιτος ἐγκύμων οὔσα
Vb,Ips:T2At.3as.NDp (10,18b)

Ἀσάραη δὲ ἡ μεγίστη καὶ Ζεὺς Δημαροῦς ... Ἄδωδος ... **ἐβασίλευον** τῆς χώρας
Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp (10,31)

καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς συμπλοκῆς τοῦ πνεύματος **ἐγένετο Μώτ** **Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp**
 (10,1b)₂

καὶ ἐκ ταύτης **ἐγένετο** πᾶσα σπορὰ κτίσεως καὶ γένεσις τῶν ὄλων
Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp (10,1c)

διὰ πύρωσιν ... **ἐγένετο** πνεύματα καὶ νέφη καὶ οὐρανόων ὑδάτων μέγισται
 καταφοραὶ καὶ χύσεις **Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp** (10,4a)

ἐκ τούτων, φησίν(←), **ἐγεννήθησαν** Σαμημοῦμος, ὁ καὶ Ὑψουράνιος <καὶ
 Οὔσσως> **Vb,Ips:T2Pv.3^ap.NDp-Dir** (10,9b)

Ἐγεννήθησαν δὲ καὶ ἐν Περαίᾳ Κρόνω τρεῖς παῖδες **Vb,Ips:T2Pv.3^ap.NDp** (10,26)
 υἱοὺς δὲ **ἐγέννησαν** οὗτοι μεγέθει τε καὶ ὑπεροχῇ κρείσσονας
Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp (10,9b)

ἀπὸ τούτων **ἐγένοντο** ἕτεροι **Vb,Ips:T2Mt.3^ap.NDp** (10,12b)

Κρόνω δὲ **ἐγένοντο** ἀπὸ Ἀσάραης θυγατέρες ἑπτὰ Τιτανίδες ἢ Ἀρτέμιδες
Vb,Ips:T2Mt.3^ap.NDp (10,24a)

πρὸς τὸν πάταγον ... τὰ προγεγραμμένα νοερά ζῶα **ἐργηγόρησεν**
Vb,Ips:T2At.3as.NDp (10,4b)

οὗτοι, φησίν(←), ... καὶ τὴν χρῆσιν **ἐδίδαξαν** **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp-Dir** (10,9a)
 καὶ Φερεκῦδης ... **ἐθεολόγησεν** περὶ τοῦ παρ' αὐτῷ λεγομένου Ὀφινώεως θεοῦ
 καὶ ... **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,50)

Εἴρηται δὲ ἡμῖν [τοῦτο] περὶ αὐτοῦ **Vb,Ips:T3Pv.3as.NDp** (10,48a)

<τῶν προειρημένων> ... καὶ διὰ τὸ κάλλος ἀπ' αὐτῆς (φησίν)(←) **ἐκάλεσαν** τὴν
 ὁμώνυμον γῆν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp-Dir** (10,15c)

τὰ ... νοερά ζῶα ... καὶ **ἐκινήθη** ἔν τε γῆ καὶ θαλάσση ἄρρεν καὶ θῆλυ
Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp (10,4b)

ζῶα νοερά, καὶ **ἐκλήθη** Ζοφασημῖν **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,2)

Ὁ δὲ Δαγών ... **ἐκλήθη** Ζεὺς Ἀρότριος **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,25)

ὁ Ἥλος ... **ἐκτέμνει** αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα **Vb,Ips:T1At.3as.NDp** (10,29a)

ὁ Ἐρμῆς τοῖς τοῦ Κρόνου συμμάχοις ... πόθον **ἐνεποίησεν** τῆς κατὰ τοῦ
 Οὐρανοῦ μάχης **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,18a)

<Γένος καὶ Γενεάν> ... τοῦτον γάρ, φησί(←), θεὸν **ἐνόμιζον** μόνον οὐρανοῦ
 κύριον **Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp-Dir** (10,7b)

οὗτοι ... τὰ τῆς γῆς βλαστήματα, καὶ θεοὺς **ἐνόμισαν** **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp**
 (10,6b)

- Τὴν ... δρᾶκοντος φύσιν καὶ τῶν ὄφρων αὐτὸς *ἔξεθείασεν ὁ Τάαντος* καὶ ...
Φοινικῆς τε καὶ Αἰγύπτου **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,46a)
- καὶ *ἔξέλαμψε Μῶτ ἥλιός τε καὶ σελήνη ἀστέρες τε καὶ ἄστρα μεγάλα*
Vb,Ips:T2At.3as.NDp (10,2)
- ὁ *Σαγχοιναίων* ... πολυφροντιστικῶς *ἔξεμάστευσεν* τὰ Τααύτου **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (9,24a)
- Οἱ δὲ Ἕλληνες* ... τὰ μὲν πρῶτα ... εἶτα τοῖς προ<σ>κοσμήμασι ποικίλως
ἔξετραγώδησαν **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,40b)
- οὔτοι* ... ἀλλὰ καὶ στέγας *ἔξεῦρον* **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,12a)
- <ὁ δὲ> ... *ἔξηγύσατο* τὴν πρόθεσιν **Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp** (9,26b)
- Οἱ δὲ Ἕλληνες* ... τὰ μὲν πρῶτα πλεῖστα *ἔξιδιώσαντο* **Vb,Ips:T2Mt.3^ap.NDp**
 (10,40b)
- ἡ δὲ *Ἀσάρατη ἐπέθηκεν* τῇ ἰδίᾳ κεφαλῇ βασιλείας παράσημον κεφαλὴν ταύρου
Vb,Ips:T2At.3as.NDp (10,31)
- οἱ δὲ σύμμαχοι Ἦλλου τοῦ Κρόνου Ἐλωεῖμ ἐπεκλήθησαν* **Vb,Ips:T2Pv.3^ap.NDp**
 (10,20)
- οὔτοι ἐπενόησαν*← τῷ πηλῶ ... →συμμιγνύνει φορυτὸν καὶ ... αὐτὰς →τερσαίνειν
Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp (10,12a)
- ἐπενόησαν*← δὲ *οὔτοι* αὐτὰς →προστιθέναι τοῖς οἴκοις καὶ περιβόλους καὶ
 σπήλαια **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,13)
- ἔτι δὲ (φησὶν)(←) *ἐπενόησεν* θεὸς *Οὐρανὸς* βαιτύλια **Vb,Ips:T2At.3as.NDp**—Dir
 (10,23)
- θεὸς *Τάαντος* ... *ἐπενόησεν* ... τῷ Κρόνῳ παράσημα βασιλείας ὄμματα τέσσαρα
 ... καὶ ... πτερὰ τέσσαρα **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,36)
- Πάντες* ... καὶ τούτοις ἑορτὰς καὶ θυσίας *ἐπετέλουν* καὶ ὄργια **Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp** (10,53)
- οἱ μὲν νεώτεροι τῶν ἱερολόγων* ... καὶ πολὺν αὐτοῖς *ἐπῆγον* τὸν τύφον
Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp (9,26a)
- Οὐρανὸς ἐπιστρατεύει* ... Εἵμαρμένην καὶ ὠραν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp**—RAV
 (10,23)
- Ἡσίοδος οἱ τε κυκλικοὶ* ... Θεογονίας καὶ Πιγαντομαχίας καὶ Τιτανομαχίας
ἔπλασαν ἰδίας καὶ ἐκτομάς **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,40c)
- οἱ ἀπὸ τῶν Διοσκούρων* σχεδίας καὶ πλοῖα συνθέντες *ἔπλευσαν* **Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp** (10,20)
- Οἱ δὲ Ἕλληνες* ... τὰ μὲν πρῶτα ... παντοίως *ἐποίκιλλον* **Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp**
 (10,40b)
- οὔτοι* ... καὶ χοὰς καὶ ἐπιθύσεις *ἐποίουν* **Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp** (10,6b)
- ὁμοίως καὶ *Αἰγύπτιοι* Κνήφ *ἐπονομάζουσιν* **Vb,Ipr:T1At.3^ap.NDp** (10,48b)
- τὰ ... *νοερά ζῶα* ... καὶ πρὸς τὸν ἦχον *ἐπτύρη* **Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp** (10,4b)
- ([οὔτος = *Φίλων*]) τοῦτο δὲ νύκτα *ἐρμηνεύει* **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,7a)

διὸ καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν μετὰ θάνατον [οὔτοι] *ἐσεβάσθησαν* Vb,Ips: T2Pv.3^ap.NDp (10,11b)

Κρόνος ... καὶ τῆς τῆς ψυχῆς, αὐτόχειρ τοῦ παιδὸς γενόμενος, *ἐστέρησεν* Vb,Ips:T2At.3as.NDp (10,21)

φωτὸς γὰρ ἴδιόν *ἔστι* τὸ διαναγᾶσαι Vb,Ipr:T1At.3as.NDp-SbINF.COP (10,49c)₂

ἔστι τὸ πᾶν σχῆμα ὡς τὸ παρ' ἡμῖν *Θῆτα* Vb,Ipr:T1At.3as.NDp-COP (10,51)

τοῦτ' *ἔστιν* οὐρανοῦ κατόπται Vb,Ipr:T1At.3as.NDp-COP (10,2)

τοῦτ' *ἔστιν* ὁ Κρόνος Vb,Ipr:T1At.3as.NDp-COP (10,29a)

<τὸ ζῶον> ... καὶ πολυχρονιώτατον δέ *ἔστιν* Vb,Ipr:T1At.3as.NDp-COP (10,47)

καὶ ἐξ ἄλλων δέ γαμετῶν ὁ Οὐρανὸς πολλὴν *ἔσχεν* γενεάν Vb,Ips:T2At.3as.NDp (10,16)

ἡ μὲν οὖν *πρώτη* παρθένος *ἔτελεύτα* Vb,Ips:T1At.3as.NDp (10,18a)

ἡ δὲ Ἀστάρτη ... *εὔρον* ἀεροπετῆ ἀστέρα Vb,Ips:T2At.3as.NDp (10,31)

Ταῦθ' ἡμῖν *εὔρηται* Vb,Ipr:T3Pv.3as.NDp (9,27b)

οὔτοι, φησίν(←), *εὔρον* ἐκ παρατριβῆς ξύλων πῦρ Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp-DIR (10,9a)

οὔτοι τὴν τοῦ ἁλὸς χρῆσιν *εὔρον* Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp (10,13)

οὔτοι (φησί)(←) πρώτοι πλοῖον *εὔρον* Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp-DIR (10,14b)₁

Πάντες ... *ἐφυσιολόγησαν* Vb,Ips:T2At.3^ap.NDp (10,53)

<τὸ ζῶον> ... ἐλικοειδεῖς *ἔχει* τὰς ὀρμάς Vb,Ipr:T1At.3as.NDp (10,46b)

<οὔτοι> ... ἀπὸ μητέρων δέ, φησίν(←), *ἐχορημάτιζον* Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp-DIR (10,9b)

Κρόνος τὸν Οὐρανὸν πολέμῳ συμβαλὼν τῆς ἀρχῆς *ἤλασεν* Vb,Ips:T2At.3as.NDp (10,18b)

Ἦν δέ *τινα* ζῶα οὐκ ἔχοντα αἰσθησιν Vb,Ips:T1At.3as.NDp (10,2)

οὔτος γὰρ ἦν αὐτῷ *γραμματεὺς* Vb,Ips:T1At.3as.NDp-COP (10,17)

τὸ δὲ *σύμβολον* ἦν Vb,Ips:T1At.3as.NDp-COP (10,37)

↓*Ἔθος* ἦν← τοῖς παλαιοῖς ... τὸ ἡγαπημένον τῶν τέκνων τοὺς κρατοῦντας ... εἰς σφαγὴν →*ἐπιδιδόναι*↑ Vb,Ips:T1At.3as.NDp-SbINF.COP (10,44b)

αὐται δὲ ἦσαν αἱ ἐπίνοιαι τῆς *προσκυνήσεως* Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp-COP (10,6d)

ὁ δὲ *Δημοῦς* φυγῆς θυσίαν *ἠῤῥατο* Vb,Ips:T2Mt.3as.NDp (10,28)

Ταῦθ' *ἠύρέθη* ἐν τῇ κοσμογονίᾳ γεγραμμένα Ταατοῦ καὶ τοῖς ἐκείνου ὑπομνήμασιν Vb,Ips:T2Pv.3as.NDp (10,5b)

<οὔτοι> ... ἔλεον δὲ καὶ οἶκτον καὶ κλαυθμὸν βλαστήματι ... *καθιέρον*, καὶ γενέσει ζῶων ... καὶ τελευτῇ Vb,Ips:T1At.3^ap.NDp (10,6c)

ἡ *Γῆ* τὸν Οὐρανὸν ... *κακίζει* Vb,Ipr:T1At.3as.NDp (10,16)

οὔτοι δὲ καὶ Ἀληται καὶ Τιτᾶνες *καλοῦνται* Vb,Ipr:T1Pv.3^ap.NDp (10,13)

Φοίνικες δὲ αὐτὸ Ἀγαθὸν Δαίμονα *καλοῦσιν* Vb,Ipr:T1At.3^ap.NDp (10,48b)

Κρόνος τοίνυν ... βασιλικῷ κοσμήσας σχήματι τὸν υἱὸν ... **κατέθυσεν** Vb,Ips: T2At.3as.**NDp** (10,44c)

τῆς δὲ Ἀθηνᾶς γνώμη καὶ Ἑρμοῦ **κατεσκευάσεν** Κρόνος ... ἄρπην καὶ δόρυ **Vb,Ips:T2At.3as.NDp** (10,18a)

οἱ μὲν νεώτεροι τῶν ἱερολόγων ... μυστήρια κατέστησαν Vb,Ips:T2At.3^ap.**NDp** (9,26a)

κατεσφάττοντο δὲ οἱ διδόμενοι μυστικῶς Vb,Ips:T1Pv.3^ap.**NDp** (10,44b)

τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Ἄτλαντα ... ὁ Κρόνος ... εἰς βάθος γῆς ἐμβαλὼν **κατέχουσεν** Vb,Ips:T2At.3as.**NDp** (10,20)

ὁ Κρόνος ... καὶ πόλιν πρώτην **κτίζει** ... Βύβλον Vb,Ipr:T1At.3as.**NDp** (10,19b)

τὴν δὲ Ἀστάρτην *Φοίνικες* τὴν Ἀφροδίτην →εἶναι *λέγουσιν*← Vb,Ipr: T1At.3^ap.**NDp** (10,32a)

τὸν ἑαυτοῦ μονογενῆ υἱὸν ὁ Κρόνος Οὐρανῷ τῷ πατρὶ **ὀλοκαρποῖ** Vb,Ipr:T1At.3as.**NDp** (10,33)

<Ἀργότης> ... θεῶν ὁ μέγιστος **ὀνομάζεται** Vb,Ipr:T1Pv.3as.**NDp** (10,12b)

Θάνατον δὲ τοῦτον καὶ Πλούτωνα *Φοίνικες* **ὀνομάζουσιν** Vb,Ipr:T1At.3^ap.**NDp** (10,34)

πνευματικώτατον γὰρ τὸ ζῶον πάντων τῶν ἐρπετῶν καὶ πυρῶδες ὑπ' αὐτοῦ **παρεδόθη** Vb,Ips:T2Pv.3as.**NDp** (10,46a)

<Ταῦτα πάντα> ... οἱ δὲ ... ταῖς αὐτῶν διαδοχαῖς **παρέδοσαν** καὶ τοῖς ἐπεισάκτοις Vb,Ips:T2At.3^ap.**NDp** (10,39b)

ὁ Κρόνος ... ἄπασαν τὴν Αἴγυπτον **παρέδωκεν** θεῷ Τααύτῳ Vb,Ips: T2At.3as.**NDp** (10,38)

Ταῦτα πάντα ὁ *Θαβίωνος* ... **παρέδωκεν** τοῖς ὄργεῳσι καὶ τελετῶν κατάρχουσι προφήταις Vb,Ips:T2At.3as.**NDp** (10,39a)

Οὕτως τε ἔχριν →*πεπεισθαι*↑ ἡμῖν ↓*παρέστη*← τὴν διαφωνίαν ὄργῳσι Vb,Ips: T2At.3as.**NDp** (9,28b)

ὁ Κρόνος τεῖχος **περιβάλλει** Vb,Ipr:T1At.3as.**NDp** (10,19b)

ὁ Κρόνος ... καὶ τὰ αἰδοῖα **περιτέμνεται** Vb,Ipr:T1Mt.3as.**NDp** (10,33)

<τὸ ζῶον> ... →*νάξιν*, ἀλλὰ καὶ ... →*ἐπιδέχεσθαι* ... **πέφυκεν**← Vb,Ipr: T3At.3as.**NDp**–PRS (10,47)

ὁ Οὐρανὸς ... καὶ **ποιεῖται** ἕξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας Vb,Ipr:T1Mt.3as.**NDp** (10,16)

Οὐρανὸς **πολεμεῖ** Πόντῳ Vb,Ipr:T1At.3as.**NDp** (10,28)

οὔτοι ... καὶ **προσεκύνουν** ταῦτα Vb,Ips:T1At.3^ap.**NDp** (10,6b)

Αἰγύπτιοι ... **προσιθέασιν** δὲ αὐτῷ ἱέρακος κεφαλὴν Vb,Ipr:T1At.3^ap.**NDp** (10,48b)

Δημαροῦς <αὐτῷ> **προστίθεται** Vb,Ipr:T1Mt.3as.**NDp** (10,28)

καὶ ἐν ἱεροῖς *τοῦτο τὸ ζῶον* καὶ μυστηρίοις **συμπαρείληπται** Vb,Ipr: T3Pv.3as.**NDp** (10,47)

αὕτη καὶ φιλονεικότερον ὑπ' ἐνίων μᾶλλον ἢ πρὸς ἀλήθειαν **συντεθεῖσα**
Vb,Ptc:T2Pv.fs.NDp.N-PNsV (9,27b)

ἢ ... *σύγκοιτος* > ... *τίκτει* ← δὲ ... ὁ κατὰ γαστρὸς ... → ἔφερεν **Vb,Ipr:**
T1At.3as.NDp (10,19a)

τοῦτέστιν εὐλτων καὶ δίκαιον **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp-COP*** (10,13)

Ταῦτα δέ, φησί(←), πρῶτοι πάντων *ὑπεμνηματίσαντο οἱ ἑπτὰ ... παῖδες ... καὶ*
ὁ ὄγδοος ... ἀδελφὸς **Vb,Ips:T2Mt.3^ap.NDp-Dir** (10,38)

Οὐρανὸς ... θυγατέρα ... Ἀστάρτην ... τὸν Κρόνον → ἀνελεῖν *ὑποπέμπει* ←
Vb,Ipr:T1At.3as.NDp-RAV (10,22)

Τὴν ... ἀρχὴν [*οὗτος = Φίλων*] *ὑποτίθεται* ἀέρα ζοφώδη ... ἢ πνοὴν ... καὶ

χάος ... **Vb,Ipr:T1Mt.3as.NDp** (10,1a)

οἱ δὲ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοίχους φασίν ← → ἐπινοῆσαι **Vb,Ipr:T1At.3^ap.NDp**
 (10,11c)

τοῦτον γάρ, [*ἐκεῖνος = Φίλων*] *φησί*, θεὸν (→) ἐνόμιζον ... **Vb,Ipr:**
T1At.3as.NDp-Dir (10,7b)

τοὺς ἀπολειφθέντας [*οὗτος = Φίλων/Σαγχουνιάθων*] *φησί* ← ... → ἀφιερῶσαι
 καὶ ... → προσκυνεῖν καὶ ... → ἄγειν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,10c)

οὗτοι [*ἐκεῖνος = Φίλων/Σαγχουνιάθων*] *φησί* πρῶτοι πλοῖον (→) εὗρον
Vb,Ipr:T1At.3as.NDp-Dir (10,14b)

Ταῦτα δέ, [*οὗτος = Φίλων/Σαγχουνιάθων*] *φησί*, πρῶτοι ... (→) ὑπεμνηματίσαντο
 οἱ ... παῖδες ... καὶ ὁ ... ἀδελφὸς **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp-Dir** (10,38)

Ζωροάστρης δὲ ὁ μάγος ... φησι κατὰ λέξιν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,52a)

Τὰ δ' αὐτὰ καὶ *Ὀσάνης φησί* περὶ αὐτοῦ **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,52c)

Ὅτε δέ, [*οὗτος = Φίλων/Σαγχουνιάθων*] *φησίν*, ἠράσθη τὸ πνεῦμα ... καὶ ...,
 ἢ πλοκὴ ἐκίνη (→) ἐκλήθη Πόθος **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp-Dir** (10,1b)

οὗτοι, [*ἐκεῖνος = Φίλων*] *φησίν*, (→) εὗρον ... πῦρ καὶ τὴν χοῆσιν (→) ἐδίδαξαν
Vb,Ipr:T1At.3as.NDp-Dir (10,9a)

ἐκ τούτων, [*ἐκεῖνος = Φίλων*] *φησίν*, (→) ἐγεννήθησαν Σαμηροῦμος, ... <καὶ
 Οὐσως> **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp-Dir** (10,9b)₁

ἀπὸ μητέρων δέ, [*οὗτος = Φίλων*] *φησίν*, (→) ἐχρημάτιζον **Vb,Ipr:**
T1At.3as.NDp-Dir (10,9b)₂

ἀπ' αὐτῆς [*οὗτος = Φίλων/Σαγχουνιάθων*] *φησίν* (→) ἐκάλεσαν τὴν ὁμώνυμον
 γῆν **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp-Dir** (10,15c)

ἔτι δὲ [*οὗτος = Φίλων/Σαγχουνιάθων*] *φησίν* (→) ἐπενόησεν θεὸς Οὐρανὸς
 βατύλια **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp-Dir** (10,23)

καὶ *φησιν* Ἐπήεις ... κατὰ λέξιν οὕτως **Vb,Ipr:T1At.3as.NDp** (10,49a)

αἱ ἀκοαὶ ἡμῶν ... ὡς παρακαταθήκη *φυλάσσουσιν* ... μυθοποιῖαν
Vb,Ipr:T1At.3^ap.NDp (10,41)

οἱ Αἰγύπτιοι ... κύκλον ἀεροειδῆ καὶ πυρωπὸν *χαράσσουσιν* καὶ μέσα ... ὄφιν
Vb,Ipr:T1At.3^ap.NDp (10,51)

ἐξ οὗ τὸ μυστικὸν ἀνέκυπτεν↑ οὐδέπω ↓φθάσαν εἰς Ἑλληνας. **Vb,Ips:** T1At.3as.**IDp**–H1P (9,26c)

ὁ δὲ Οὐρανὸς ↓ἀποχωρήσας αὐτῆς ... πλησιάζων αὐτῇ πάλιν ἀπηλλάσσετο↑ **Vb,Ips:** T1Mt.3as.**IDp**–H1P (10,17)

αὕτη δ' ἀρχῆ↑ κτίσεως ἀπάντων. αὐτὸ δὲ οὐκ ↓ἐγίνωσκε ... **NCm:** NPN.fs.**IDp**–PNsV (10,1b)

Οὐ γὰρ ματαίως αὐτὰ ... *διεστειλάμεθα*↑, ἀλλὰ ↓[διεστειλάμεθα] πρὸς ... παρεκδοχὰς τῶν ... ὀνομάτων **Vb,Ips:** T2Mt.1^ap.**IDp**–Rep (10,8b)

ἔπεισί↑ τε Πόντῳ ὁ Δημαροῦς ↓τροποῦται δὲ ... **Vb,Ipr:** T1At.3as.**IDp** (10,28)

<ὁ δὲ Οὐρανὸς> ... *ἐπιχειρεῖν*←↑ δὲ καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς παῖδας →διαφθείρειν, τὴν δὲ Γῆν ↓ἀμύνασθαι **Vb,Inf:** T1At.–**IDp**–Qnd (10,17)

οὐ γὰρ *θνήσκει*↑ ἰδίῳ θανάτῳ εἰ μὴ ↓[θνήσκει] βία τινὶ πληγὲν τοῦτο τὸ ζῶον **Vb,Ipr:** T1At.3as.**IDp**–Rep (10,48a)

<Φοίνικες> ... στοιχείοις καὶ τισι τῶν ... θεῶν τὰς ὀνομασίας *προσέθηκαν*↑· φυσικοὺς δὲ ... θεοὺς ... ↓ἐγίνωσκον **Vb,Ips:** T2At.3^ap.**IDp** (9,29d)

τοῦτό τινές *φασιν*↑ ἰλύν, οἱ δὲ ↓[φασιν] ... σῆψιν **Vb,Ipr:** T1At.3^ap.**IDp**–Rep (10,1c)

ἐπιχειρεῖν↑ δὲ ... παῖδας διαφθείρειν, τὴν δὲ Γῆν ↓ἀμύνασθαι πολλάκις, συμμαχίαν αὐτῇ συλλεξαμένην **Vb,Inf:** T2Mt.–**IAv**–Qnd (10,17)

τοὺς δὲ ἀθανάτους θεοὺς εἶναι↑. Ἄλλ' οὗτοί γε πρῶτοι ↓ἀφιέρωσαν τὰ τῆς γῆς βλαστήματα **Vb,Ips:** T2At.3^ap.**IAv** (10,6b)

αὕτη δ' ἀρχῆ↑ κτίσεως ... αὐτὸ δὲ οὐκ ↓ἐγίνωσκε τὴν αὐτοῦ κτίσιν **Vb,Ips:** T1At.3as.**IAv**–RAV (10,1b)

<Φοίνικες> ... προσέθηκάν↑ φυσικοὺς δὲ ἥλιον καὶ σελήνην ... ἀστέρας καὶ τὰ στοιχεῖα καὶ ... θεοὺς ... ↓ἐγίνωσκον **Vb,Ips:** T1At.3^ap.**IAv**–RAV (9,29d)

εἶναι↑ ἄπειρα καὶ ... μὴ ἔχειν↑ πέρας. Ὅτε δέ, φησίν(←), ἠράσθη ..., ἡ *πλοκή ἐκείνη* ↓ἐκλήθη Πόθος **Vb,Ips:** T2Pv.3as.**IAv**–DIR (10,1b)

ὥς μὴ ῥαδίως τινὰ συνοραῖν↑ ... ὁ δὲ ... τὴν μάθησιν ἀπάντων αὐτὸς ↓ἤσκησεν **Vb,Ips:** T2At.3as.**IAv** (9,26b)

Οὐρανὸς ἐπιστρατεύει↑ ... καὶ ταύτας ... Κρόνος παρ' ἑαυτῷ ↓κατέσχεν **Vb,Ips:** T2At.3as.**IAv**–TAa (10,23)

ἔπεισί↑ ... ὁ Δημαροῦς ↓τροποῦται δὲ αὐτὸν ὁ Πόντος **Vb,Ipr:** T1Mt.3as.**IAv**–RAV (10,28)

ὁ δὲ Οὐρανὸς ↓ἀποχωρήσας αὐτῆς, μετὰ βίας ... ἐπιὼν καὶ πλησιάζων αὐτῇ πάλιν ἀπηλλάσσετο↑ **Vb,Ptc:** T2At.ms.**PCc**.N–H1P (10,17)

τούτους ... ὡς θεοὺς προσεκύουν↑ καὶ εἰς τὸ χρεῶν ↓*μεταστάντας*, ναοὺς κατασκευασάμενοι **Vb,Ptc:** T2At.mp.**PCc**.A (9,29c)

ἄς καὶ ἐλὼν ὁ Κρόνος κουριδίας γαμετὰς ἀδελφὰς ↓*οὔσας* ἐποιήσατο↑ **Vb,Ptc:** T1At.fp.**PCc**.A–COP (10,22)

ἐξ οὗ τὸ μυστικὸν ἀνέκυπτεν↑ οὐδέπω ↓φθάσαν εἰς Ἑλληνας **Vb,Ptc:** T2At.ns.**PCc**.N–H1P (9,26c)

ἀπὸ τούτων *γενέσθαι Ἄμυνον καὶ Μάγον* **Vb,Inf:T2Mt.–Qnd** (10,13)₁

ἀπὸ τούτων *γενέσθαι Μισὸρ καὶ Συδύκ* **Vb,Inf:T2Mt.–Qnd** (10,13)₂

↓'Εθος ἦν← ... τὸ ἡγαπημένον τῶν τέκνων *τοὺς κρατοῦντας* ἢ πόλεως ἢ ... εἰς
σφαγὴν →*ἐπιδιδόναι*↑, λύτρον **Vb,Inf:T1At.–SSb** (10,44b)

Οὕτως τε →ἔγειν← →*πεπεισθαι*←↑ ἡμῖν ↓παρέστη← ὡς ἐκεῖνος →γέγραφεν
Vb,Inf:T3Mt.–SSb (9,28b)

→*Προδιαρθρῶσαι*←↑ δὲ ↓ἀναγκαῖον← ... ὅτι ... Φοίνικες ... →ἐνόμιζον ...
→προσεκύνουν ... →ἀφίρουν ... →ἔνεμον **Vb,Inf:T2At.–SSb** (9,29b)

La riquesa expressiva i la diversitat de construccions que ens ofereixen els textos presentats són molt notables. El quadre esquemàtic previ (quadre V), les innumbrables informacions morfosintàctiques facilitades a través de les sigles i la visualització austera de l'estructura a través d'unes senzilles fletxes són mitjans que ens donen ràpidament una panoràmica completa d'aquesta part de la sintaxi oracional, alhora que ens possibiliten endinsar-nos a resseguir minuciosament qualsevol detall que ens interessi. A part, hi ha un altre aspecte que ara, al final, convé remarcar: ens referim a l'esforç esmerçat per cercar una síntesi coherent sobre l'estructura sintàctica general de les oracions o clàusules, precedida d'una revisió de les relacions sintàctiques part-part i part-tot. Hem ofert primícies d'aquesta síntesi i, sobretot, n'hem aportat una concreta exemplificació en la classificació de *totes* les clàusules o oracions del text de Filó. Continuarem tractant de les qüestions apuntades en la tercera secció d'aquest treball, on, entre altres temes, abordarem el de la distinció, o no distinció, entre oració i clàusula. A més, amb la llista, o llistes, de les oracions integrades o dependents, vistes conjuntament amb les de les no dependents i interdependents presentades ara, podrem acabar aleshores l'estudi sistemàtic morfosintàctic que ens hem proposat sobre aquesta obra de Filó que ens ocupa. Ultra això, a la fi examinarem, més monogràficament, determinats punts morfològics o sintàctics peculiars, alguns ja esmentats breument en diversos llocs del treball. Esperem arribar d'aquesta manera a una síntesi que ens ajudi a remarcar aspectes prou significatius de les característiques morfosintàctiques de la llengua d'una obra mítica que té formalment molts punts d'interès —tal com estem comprovant— i resulta, altrament, rica de contingut i ben plena d'evocacions diverses, com ho és la *Història fenícia* que estem comentant; obra escrita per Filó de Biblos, autor semític del segle II que, com no deixem de tenir en compte i d'anar constatant repetidament, ens ha transmès així una tradició doblement valuosa per l'origen dels influxos rebuts, d'una banda procedents de les seves pròpies arrels i, de l'altra, de les tendències lingüístiques i culturals del món hel·lènic del seu temps, receptor natural i, alhora, continuador de tota l'herència acumulada d'èpoques anteriors.